

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sağ olsun büyüklerimiz
yaş günümüzü kutladılar

ARALIK 1976
KUTLANDIKTAN HEMEN SONRA

Teşekkür ederiz

Çok Yaşadın Sen Çarşaf

Bir'den... iki'ye...

ÇETİN EMEÇ

ÇARŞAF, bir yaşında, diyoruz...

Ne kolay değil mi, şimdi söyleyivermek: Bir yaşında... Su içmek gibi, yattığınız yerden sinek kovmak gibi kolay... Ama; geçen süreyi an be an yaşayan bizler için de, vay ki vay...

Hayır efendim!... Çarşaf'ı şu güne getiren 52 hafta, kuş gibi uçup gitmedi... Kaymaklı dondurmanın dil üstünde süzülüp mideye inivermesi, gibi, Çarşaf'ımız şu satış düzeyine "hoppadak" serilip oturmadı...

Çarşaf'la ortak yaşantımızın anıları arasında ne mücadeleler, neçirpimlar, ne sabahlamalar vardır... Özellikle de, son hazırlıkların sinir fitiliyle tutuşan, perşembe ve cuma geceleri...

Ama, bugün ilk mumumuzu ateşleyip öfleyebiliyoruz ya... Eilii iki sayılık koleksiyonuyla, Çarşaf'ın bir karışık boya eriştiği ne tanık oluyoruz ya; artık kim hatırlar o uykusuz gecelerin yorgunluğunu... Kim anar, aksilikler çığının muştaları altında geçen günlerin ağırlığını...

Hafızamı yaprak yaprak acıp başlangıç faslını çekiyorum önüme. Neler düşünmüşüz, neler vaat etmişiz... Ve bugün, neler yapmışız; nerelere gelmişiz...

GÜLMECE alanında, ulusca, kış uykusuna yatıldığı, ama güldürü unsurunun pıtrak pıtrak tomurcuklandığı bir devirde yayın hayatına atıldı Çarşaf. Her sözün bir kahkaha sermayesi; her hareketin bir tebessüm çizgisi olduğu devir. Türkiye'de, politikacısının meddah, parti bayrağı altında birleşenin orta oyuncusu olduğu dönem... Gülmece yayınlarına gelince, kısır mı kısır...

Çarşaf, bir zarfı yırttı... Bir barajı yıktı... Bir duvarı deldi: Gülmece tirajlarındaki iki yüz binlik zarfı, barajı ve duvarı... Türkiye'de 232.536'lık baskı yapma mutluluğuna erişen ilk ve tek gülmece dergisi Çarşaf'tır. Ve; Çarşaf'la birlikte, bir barut alev almış, bir yangın ruhları sarmıştır. Bu, gülmece yangınıdır...

Çarşaf, öncü oldu... Bugün, dergicilik alanındaki satış rekorlarının, gülmece alanına kaymasını sağladı. Artık, Türkiye'nin en çok satan ilk üç dergisi, gülmece dergileridir. Geçen yıla kadar, ikisi hiç olmayan; biri, var olup da boyu bosu bugünkünün ancak yarısına erişebilen dergiler...

ÇARŞAF, izlediği rotayla muhalif bir dergi midir? Evet... Mizah; köküyle, kökeniyle eleştiriyi dayandığına göre, elbette muhalif olacaktır...

Çarşaf, adıyla ters düşecek kadar sert midir? Ona da evet... Çünkü, gülmececin temelinde sertlik vardır, sivrilik vardır... Okşayan elin yumuşaklığıyla mizah yapılamaması, doğaldır...

Çarşaf, bu amaçla yayın hayatına atıldı. Ülküsüne, kiskanç bir titizlikle bağlı kaldı. Kimi zaman saldırdı, devletin çıkarlarıyla oynadığını gördükçe... Kimi zaman hırslandı, halkla alay edilen bir yönetim uygulamasına tanık oldukça... Kimi zaman ısırıldı, toplulukları düpedüz aptal yerine koyduklarını sezdikçe...

Çarşaf, bütün bunlarda başarılı oldu... Seçtiği hedefe ulaşmada kararlı bir inatçılık gösterdi. Ve, yapmak istediklerinin çoğunu yaptı...

Ama Çarşaf bir şey yapamadı: Dergi kişiliğinin yanı sıra, okul olamadı... Bönyesinin içinde, artık hepsi de birer şöret sayılan B0ientler, Mahmutlar, Sinanlar, Kalenderler, Ateşler, Celâlier yetiştirdi de; hatta, bir eski kuşağın ardından Çarşaf bayrağını inanarak, güvenerek onlara teslim etti de; sayılarını iki elin parmakları kadar artırmak: iste onu beceremedi... Hele hele, yeni bir mizah yazarı; onu hiç yaratamadı...

İSTE bunun içindir ki Çarşaf, bir yarışma düzenliyor şimdi... Yalnız, yazar takımına açık bir yarışma. Amacı, gülmece yazarlığına yeni imzalar kazandırmak. Birinci yılda gerçekleştirilemeyen vaadi, hiç değilse 2.yaşı sürerken yerine getirmek...

Yoksa; her hafta, ağızdan ağza dolayan konulardan oluşmuş içeriğiyle... Pırıl pırıl görünüşü, Batı tekniğini imrendirecek baskısıyla... Ve, dergi olarak, ilk kez bir uluslararası karikatür yarışması düzenleme girişimiyle, Çarşaf, yalnız gülmece alanına değil, tüm Türk basınına büyük katkıda bulunmuş bir yayındır.

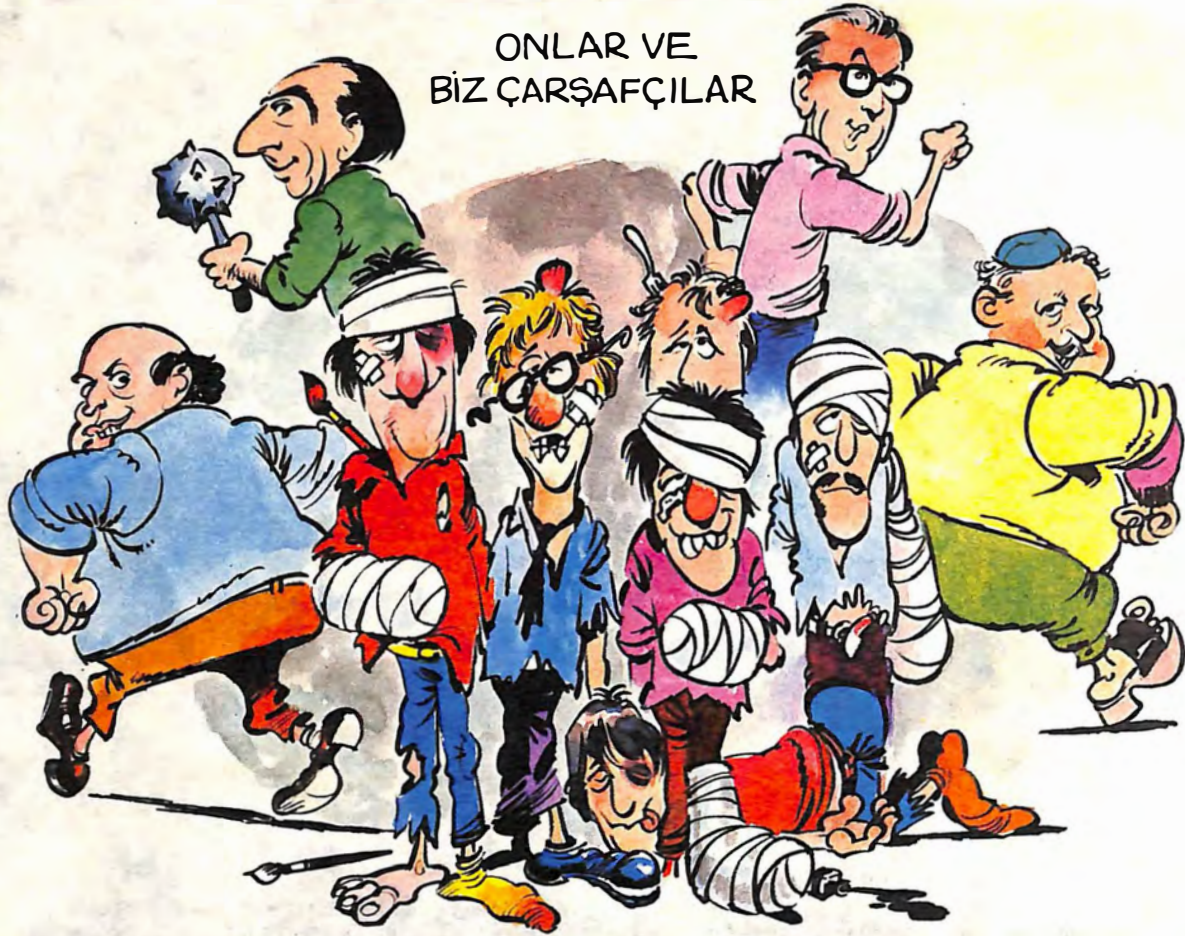
Şu, bir yıllık dönem içinde hamlelerimiz oldu, atılımlarımız oldu. Fakat derginin rotasında da, niteliğinde de, iç açan güzelliğinde de, herhangi bir değişme olmadı... Biz, 2. yaşımızda da, yine bu çizgide kalmayı, hep bu yolda ilerlemeyi amaçlıyoruz.

BENİMSEDİĞİ Ölküye sadık bir Çarşaf sunmak, başlıca hedefimizdir...

Evet, ölküsüne sadık; ama yarınlara, yarınlara getireceği gelişmelere, demokratik özgürlüklerle bağdaşabildiği ölçüde de fikir akımlarına açık ve okurlarımızın istekleri doğrultusunda bir Çarşaf...

Kendilerine bunu taahhüt ediyor, şu bir yıl boyunca bize varlıklarıyla tökenmez bir yazı, çizgi hazinesi sunan Söleyman, Turhan, Alparslan ve Bolent Beylerle; Necmeddin Efendi'ye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

ONLAR VE
BİZ ÇARŞAFÇILAR

Birlikte ne eğlendik, ne eğlendik!

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Şimdiki aklım olsa...

Ertesi sabah
biz beş gazete aldık,
bir o kadarını da komşulardan topladık.
İlk açtığım gazete, "Bugün evinizden
uzaklaşmayın, ziyaretçileriniz olacak" diyordu

Yazan: Vedat SAYGEL

RADYO mu dinlerdik, televizyon mu izlerdik, gazetelerin yıldız fallarını mı gözlerdik?

Kadınca bir kıskançlıktan mıdır nedir, bilmem, önce eşimde başladı bu tiryakilik.

Ayşanım'dan, Fatmanım'dan eksik nesi var kadıncağızın? Radyonun, "Doktorunuz diyor ki" programını kaçırmıyor. Dinlemesi bir şey değil, doktorun dinleyici mektuplarına verdiği hercevapta, bizim hatun sararıp soluyor! Bir keresinde:

- Neyin var? diye sordum.
- Hakkını helâl et şekerim, diye inledi. Sabaha ya çıkarım, ya çıkmam!

- Peki, ama neyin var?
- Neyim yok ki?
Başladı hiçkırı hiçkırı anlatmaya:

- Sabahları belimin tutulması nedenmiş, biliyor musun? Böbrek iltihabından... Ameliyattan başka çaresi de yokmuş! Ellerimin çatlaması, karaciğer bozukluğundan... Midemin ekşimesi, ülserden... Sonra senin öksürüğün...

Öksürükle başlayan hastalıkları bir sayıs saydı, vücudumda sağlam yer kalmadı! Bu kez paniğe ben kapıldım:

- Desene senden sonra, ben de gidiyorum!..
- Kimin önce gideceği belli olmaz, ama ikimizin durumu da berbat!

Sardı mı içimi bir korku! Bizimki bırakıyor, ben başlıyorum kendimi dinlemeye... Ben bırakıyorum, o başlıyor! Hele televizyonda işlenen sağlık konularını hiç kaçırmıyoruz! Bir yandan konuşmacıları dinliyoruz, bir yandan vedalaşıyoruz.

- Programı boşver, yap bir çay da karşılıklı şöyle bir içelim, diyecek olsam:

- Ayol, çay demleyecek ömrümüz mü kaldı? diyerek inlemeye başlıyor. Vasiyet mi yazdıracağız, mezarlarımızı mı kazdır-

cağız, ne yaparsak yapalım biran önce...

Kadın haklı... Daha o geceki programda sarılığa yakalandığımı anladım. Bir sonrakinde, müzminleşmiş apandisitim olduğunu anladım. Tam kanser olacağım sırada kendinden iyice umut kesen eşim:

- Ben nasıl olsa gittim, bari sen kendini kurtar, diye yalvarmaya başladı.

Kaldık mı bir dert gölünün göbeğinde? Ne altında sandal var, ne sırtında can yeleği.. Eş dost yardımlarıyla yeni evlenmişsin. Parası az da olsa, iyi kötü bir işe yerleşmişsin. Ev kirası gibi, taksitle eşya gibi bir takım borcun altına girmişsin. İşini bırakıp, eşini kurtarmaya kalksan, geçim sıkıntısı karşına dikilecek, alacaklılara sıraya dizelecek, eşyan sokaklara dökülecek. Eşi boş verip işine baksan, kendin de hastasın. Ömrün, belki maşası almana bile yetmeyecek!

Bir dost:
- Sigortadan yararlanmana, dedi.

Başladım gün aşırı viziteye çıkmaya. İyi, güzel, ama radyoyla televizyonun beni hasta eden doktoruyla, sigortanın muayene eden doktoru teşhiste birleşemiyorduk... Bir hastalık üstüne hastalık buluyor, diğeri "Bir şeyin yok, aslan gibisin!" diyerek yeniden fabrikaya yolluyor!

Kimbilir karşısına kaçınıcı kıışında:

- İlle hasta olmak mı istiyorsun birader? diye güldü. Madem inadin inat, dur seni başka bir servise göndereyim.

Gönderdiği servisteki doktor, bizdeki hastalığının nasıl başladığını öğrendikten sonra:

- Ruhun zayıfsınız, dedi. Dünyadaki iyi, ya da kötü bütün alışkanlıklar, insanın kendine yaptığı telkinlerden doğar. Örneğin bir sigara tiryakisi, sigara-

sız kaldığı an, çalışma gücünü yitireceğine kendini inandırıyor için, sigarayı bırakamaz! Akşamcı da böyledir, çay-kahve tiryakisi de... Bu nedenle öncelikle tıp yayınlarını izlemeyeceksiniz. Başka alışkanlıklar edinin. Okumaya verin kendinizi.

Kalın kalın kitapları okuyacak para da, zaman da nerdeee?

- Canım, gazete de aynı işi görür, diyen eşim önceleri bir, iki derken gazete sayısını üçe, dörde çıkarıverdi. Bu kez de yıldız fallarının tiryakisi olup çıkmayalım mı?

Sabah gazeteleri kapmamızla, fallarımıza bakmamız bir oluyor! Mübarekler de fal değil, bizim evin üçüncü insanı sanki! "Yersiz kuruntular yüzünden eriyip bitmişsiniz. En kısa zamanda kendinizi toparlamaya bakmalısınız!"

Bir deri, bir kemik okuduğum fali dinleyen eşim:

- A'a! dedi, bunu da doktorlar mı yazıyor?

- Bilmem ki... Doktor işine pek benzemiyor. Olsa olsa, bizi çok iyi bilen biri, gazeteyle bizim ev arasında casusluk yapıyor!

- Çıkıyor canım, noktasına, virgülüne kadar şu fallar çıkıyor, diyen eşim devam etti: Seninkini oku bakalım...

Benimki fal değil, tam teşekküllü bir hastanenin heyet raporu! "Sağlığınıza tehlikeye sokmak için elinizden geleni yapıyoruz" diyerek bir güzel tersliyor, sonra devam ediyordu: "Oysa hiç bir şeyiniz yok. Kendinizi dinleyeceğinize, dört elle işinize sarılın!"

- Hayret, nasıl da bildi!

- Bildi valla...

Falların doğruluğunu öve öve sabahı yaptık. Kahvaltıya oturmadan da gazetelere saldırıverdük. Onun fali, "Bugün evinizden uzaklaşmayın, ziyaretçileriniz olacak" diyordu, benimki ise işinizde takılır edileceksiniz

diye müjdeliyordu.

Karı-koca, ikimiz de bir gevşedik, bir yumuşadık ki, sormayın! Oh be... Sabah gözünü açar açmaz, sevinçli haberlerle karşılaşmak ne güzel şeymiş...

İkimizin fali da yalancı çıkmadı hani. Üç kişinin kaldıramayacağı bir balyayı tek başıma götürdüğümünden, patrandan bir "Aferin" aldım, ustabaşı tarafından da, bütün balyaları tek başıma taşımaya atandım. Bundan sonra benim işime hiç kimse el süremeyecek, göz dikemeyecekti.

Fala uyan eşimin evden çıkarmaması da yararlı olmuş. Falın yazdığı ziyaretçiler, çoktandır ödeyemediğimiz büfe taksitli yüzünden, bütün eşyaya haciz koymuş!

Fala inanmıştık ya, gerisi kolaydı artık. Ertesi sabah benimki "Ezilmeyiniz, hakkınızı arayınız" diyordu.

- Gördün mü? dedi eşim; az parayla ne ağır işler yaptığın, falında bile çıkıyor.

Fal emreder de, ben durur muyum? Fabrikaya gider gitmez hakkımı aradım, yarım saat sonra işsiz kaldım!

- Dur bakalım, hemen umutsuzluğa kapılma, dedi eşim. Sabah ola, hayır ola... Fallarımızı okuyalım, bir şeyler düşüneriz elbet.

Ertesi sabah biz beş gazete aldık, bir o kadarını da komşulardan topladık. İlk açtığım gazete, "Kara kara düşünmekle hiç bir şeyi halledemezsiniz" diyordu. "Ölçsüz hareket etmenin

cezası budur işte!"

Bir gün önce başımı derde sokan falın, bir gün sonra "Oh oldu!" dercesine öğüt veriş, çileden çıkardı beni!

- Peki birader, ne yapayım? Korkudan titreyen eşim:

- Ne yapacağımı ben ne bileyim şekerim? dedi. Bir başka gazeteyi aç, çaresini oradaki falın söyle belki.

İkinci fal daha bilgiççeydi: "Birine verdiğiniz sözde durmamışsınız. Bu, sizin başınıza bü-

DEVAMI
ARKADA

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Şimdiki aklım olsa...

yük işler açacak. Evinizden önemli bir eşya çıkacak!"

- Ay, valla! öyle! diye bağırdışım. Nasıl da çıktı?

- Neymiş o çıkan?

- Ayol, hani konan hacize itiraz edecektik? Süresi çoktan doldu!

Bir şaşkınlıkla fırladım yerimden:

- Ne yapsak acaba?

- Aç üçüncü gazeteyi...

Açtım, "Eski dostlarınızı arayınız. Bu durumdan sizi ancak onlar kurtarabilir" diyordu.

- Aman koş, diyerek ceketi sırtıma geçirdiğim. Tarık beylere mi gidersin, Selçuk beylere mi? Birkaç günlüğüne hangisinden borç bulabilirsen al, gel.

Arkamdan dayanarak merdiven basamaklarını üzer - beşer inmeme yardımcı olurken:

- Yahu, gideyim, ama insanların adreslerini bile bilmiyorum diye mırıldandım.

- Olsun. Biraz ben tarif ederim, biraz sen gayret edersin, nasıl olsa bulursun.

- Hiç olmazsa diğer gazetele-

rin fallarını da bir okusaydım...

- Yoldahem gider, hem okursun, diyerek gazete tomarını so-

kuştururdum koltuğumun altına.

Koşar adımlarla köşeyi dönerken, gazete tomarından birini çekip, fal köşesine şöyle kaçamak bir göz attım, "Doğru yoldasınız" diyordu. "Hedefinizi

değiştirmeyin."

Birkaç yüz metre sonra yol çatallaştı. Zaman kaybetmemek için sıradaki gazeteyi kaldırma-

yaydım, haritada yol iz arayan turistler gibi bizim burcu okumaya başladım: "Kararsızlığı bırakın. Çok isabetli bir adım at-

caksınız."

Kararımı verip, ilk isabetli adımı besmeleyle attım. Git git denize geldik! Sıradaki gazeteyi

açtım, burcum hayatım üzerine kumar oynuyor! "Varolmanızla yokolmanız, vereceğiniz son karar-

ba bağlı!"

İçim titredi! Görüyor musunuz şu falların bana ettiklerini? "Yardım bulacaksınız" diye in-

sani dışarı yolluyor, deniz kenarına getirip intihara zorluyor!

Titreyen parmaklarımla bir başka gazeteyi açtım: "Delilik etmeyin. Bu hatalı yoldan he-

men dönün" diyordu.

Yeni bir umut serpildi içime. İyi ki delilik etmeden önce o gazetenin falına danışmışım.

Suluk soluğa eve döndüm ki, tek göz odamızda çit yok! Kom-

şulara sordum, benden sonra memurlar gelip eşyayı boşaltınca, ev sahibi de eşime, "Hazır ev

boşalmışken, başkasına vereyim bari" demiş ve biriken kira borçlarımızı da helâl etmiş.

- Eee, dedim, nerede şimdi bizimki?

- Annesine gitti, dediler.

Çaresizlik içinde kapının eşigine çökerken, dirseğimi dayadığım haftalık bir derginin yıldız falı ilişti gözüme: "Yaa, işte böyledir bu dünya" diye başlıyor ve şöyle devam ediyordu: "Dimyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan da oldunuz! Bundan sonra onun bunun öğütleriyle değil, kendi aklınızla hareket ediniz. Ekmeğinizi tepin, yuvarnızı yıkın diye kim kışkırttı sizi?"

Ben de onu düşünüyordum ya... Şimdiki aklım olsaydı, doktor öğütlerini mi duyardım, sizin yazdıklarınıza mı uyardım? Hey gidi kafa, hey!

Yılın tenceresi seçildi!

YILIN tenceresi, seçkin ev hanımları ve dar gelirli bayanlar arasında büyük bir heyecan içinde seçilmiş ve Dürdane Kaynat adındaki bayanın maşallah şöyle kallavi tenceresi, oy birliği ile birinci gelmiştir...

Dürdane Kaynat'ın tenceresinin özellikleri şunlardır:

- ★ İçinde iki yüz gün et pişirilmiştir...
- ★ Tencere bütün bir yıl başarı ile kaynamış ve altından hiç ateş eksik olmamıştır.
- ★ Tencerede pişirilen yemeklerde, halis tereyağı kullanılmıştır.
- ★ Bu yemekler arasında şunlar göze çarpmaktadır: Kuzu kapa-

ma, yahni, tas kebabı, kuzu ciğerli pilav, hindi dolması, keklik kebabı, sülün oğratenli et, levrek buğulama, ciğerli sarma, sultanbeyendi, gülünhal külbastısı, mantarlı buğuda pırzola. Parmaklarını yersin.

Tencere, ayrıca Uluslararası Tencere Yarışmasına katılmak üzere Dürdane Kaynat Hamfendi ile birlikte, Amisterdem'a gidip orada yarışmaya girecektir. Dürdane hanım bu yarışmada senenin tenceresi ile patatesli, soslu incik kebab ve dana sote pişirecektir.. Ayrıca Dürdane hanımın pilavı da çok meşhur olduğu için, orada pilava da yatması imkân dahilindedir.

Yeni kurulan "Fiyat ,Etiket ve Gramaj Kontrol Merkezi" nde şikâyetler anında değerlendiriliyor

Yetenekli gençlere politika dersleri: I

Ülke nasıl yönetilir? Elbette yasalarla... Önce bir hükümet kurulur çeşitli tasalarla. Demegler verilir, şenlikler yapılır, viskiler içilir kasalarla.

Hükümet nasıl kurulur? Göre göre ezberlediğimiz biçimde... Tek başına birinin gücü yetmediğinden, üç-dört parti vardır içinde. Büyük bir olasılıkla güven oyu alır, iş bütçenin hazırlanmasına kalır.

Bütçe nedir, nasıl bağlanır? Bir takım hayali rakamların yan yana sıralanmasına "bütçe" denir. Bu uğurda ne naneler yenir! Gömüllerini almak için bağimsızlar bir güzel yağlanır, çeyiz bohçası gibi, dört ucu birbirine denk, sıkıca bağlanır.

Bütçe neden açık verir? O vermeyip de kim verecek açığı? Paranın önemli bir bölümünü, kazma küreğe yatırmıştır içlerinin en kaçı. Hazine tın tın kalır, bakanların yarısı, borç bulma umuduyla soluğu Amerika'da alır!

Açık nasıl kapatılır? Neyse ki pek güçlüğü yoktur. Alınacak tedbirler çoktur. Tuzdan gaza, gitardan saza, kıştan yaza, aklınıza gelen her şeye zam yaparsınız, koltuğunuzu kurup, tüketicinin haline bakarsınız!

Çarşaf'ın dert köşesi

BIRAK BENİ HAYKIRAYIM

DIKKAT: SADECE HAYKIRINIZ, NARA ATMAK YASAKTIR!

Bana neden hayat kadını diyorsun Rıfki?

Cevap ver... Hayat ne? Ben hayat kadınıysam neden beni Hayat Oteline atmadın? Evdeki karın ev kadını da, ben hayat kadını neden oluyorum? Benimki hayat mı?.. Evdeki taze de, Hadiye bayat mı? Altı aydır, metresi on liraya gelen bir metresim... Bana hayat kadını diyen bütün erkeklerin...

Hakkımı yiyen Hakkı kim?

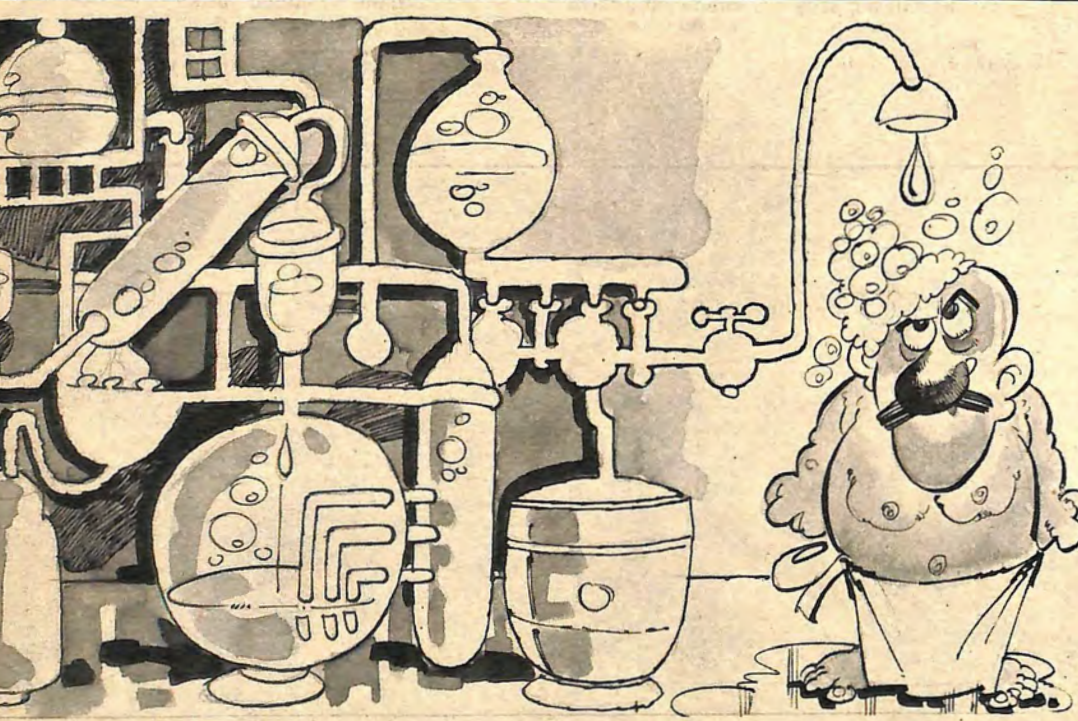
Hakkı adında biri beni işe alıp hakkımı yedi. Kim bu Hakkı? Cevap istiyorum... Yetkili kim varsa çıksın ortaya.. Hakkı nerde? Nedir bu önümdeki perde?.. Üstelik ne pilav, ne zerde, çare bulamaz bendeki derde... Bir cevap veren yoksa, sual sormana ne gerek var? O taşı kaldırma; altında benim ceketle yelek var...

Pastırmaya kurban mı gideceğiz?

Benim de canım pastırma istemez mi?... İstedim de ne oldu? On gram pastırma alayım dedim, alay ettiler. Ayrıca arkamdan ittiler. On gram bu memlekette yoksa, elli gram nasıl oluyor?.. Arada kırk gram nereye gider?.. Biraz pastırma alıp ekmeğin arasına koyup yemek için, bana kim imkân verecek? O zaman pastırmacıya mı tasası düşecek? Rüyamda hep pastırmadan gemilere binıyorum ve Kayseri'de iniyorum... İki dakikaya kadar ya pastırma yerim, ya da ilgililere ağzıma geleni derim... Zaten benim adım Deli Kerim.

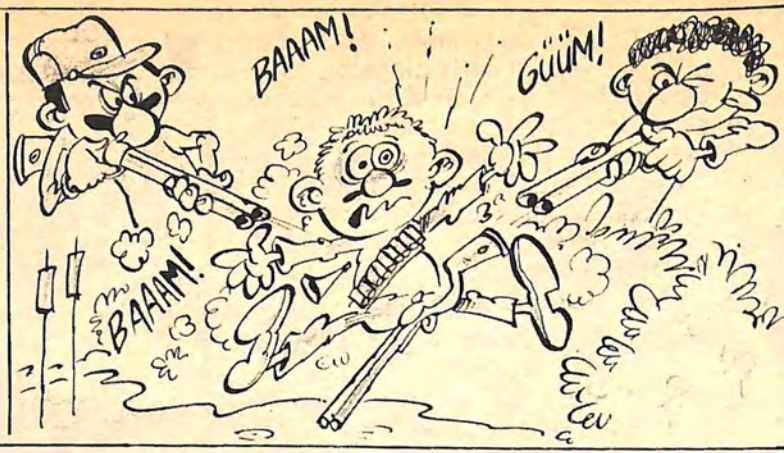

hepsinin üstüne kloru döküyoruz, başına bir de nöbetçi dikiyoruz!"

KLOR NEDİR?

Kentleri Kerbelâ'ya çeviren klor, dünyaca ünlü tıp otoritelerine göre kanserin ana sebeplerinden birini teşkil etmekte olup rakının bir başka türüdür. Susuz alınmaz. İçme suyunun içindeki

çeşitli mikropları beslemesiyle de tananın klorun yokluğunu, bu gibi canlıları güçten - kuvvetten düşürüp, zararsız hale getirmesini insanlık dışı bulan Dünya Sağlık Örgütü, gelişmekte olan bütün ülkelerde kullanılmasına karar vermiş, parası çıkışmayanlara, kloru veresiye alacakları birer dükkân da göstermiştir.

Sür fişegi,
doğrult tüfeği...

AVINI TANI

Çizen: Sinan
GÜRDAGCIK

BİLİYORUZ, "Tam mevsimdir" diyerek çiftinize yerleştirdiniz fişegi. Karaca niyetine mihladınız eşeği! Yazık günah değil mi birader? Ne suçtu vardı garibin? Avcılığın cilvesi, diyeceksiniz. Anlamasına anladık, ama siz avınızı tanımamışsınız daha. Eloğlu ortalığı kesince haraca, dağlarda ne geyik kaldı, ne karaca. Öyleyse el at-

madan saçmaya, avınızı tanıyın, hazırlanın kaçmaya!

AV HAYVANI NEYE DENİR? Eti, yumurtası yenen, kürkü dünyanın parası eden, derisi yüzülen, köşeye büzülen, kaz gibi yolunan, her yerde soyulan bilcümle mahlûkata "Av hayvanı" denir.

KAÇ ÇEŞİT AV HAYVANI VARDIR? Kanatlılar ve kanatsızlar olmak üzere, topu topu iki.. Kanatlısı uçar kurtulur, doğduğuna pişman olur öteki. Bunların en safı, akıllı geçinen Ademoluğudur. Avcının asıl mesleğine göre adları vardır. Çoğunlukla gönülleri zengin, gelirleri dardır.

ÖRDEK: Yayanın yolda kalanı-

dır. Şoförün avına, adamın kavına denir.

KAZ: Yolunmaya hazır kişi.. Cüzdanı şişkin, zevke safaya düşkün olanlara derler, bu avı, genellikle hayat kadınlarıyla, garsonları ortaklaşa yerler.

GEYİK: Karısı tarafından avlanıp ehilleştirilmiş uysal koca... Hiç bir şeyin hesabını sormaz. Kafasını uzun boylu yormaz. Böylere ne silah kullanılır, ne pusu kurulur. O sadece kazanır, her şeyine başkaları yumulur! Eh, avınızı tanımışsınızdır artık. Kendinize en uygun olanını seçin, gönül rahatlığıyla avlanmaya geçin!

Sevdiğiniz balık, karakterinizin aynasıdır

HAMSI
Eğer siz hamsi seviyorsanız, sinirli, Karadenizli, anide bozulan, çok canlı, Vakfıkebirli, yerinde duramayan, silahsız gezmeyen ve ağzınızın tadını bilen birisiniz. Hamsinin aksine yapı bakımından irisiniz.

LÜFER:
Lüferciler, araba içinde pansumana ve tenha yerlerde aşk yapmaya bayılırlar. Bayıldıklarında biraz güç ayılırlar. Arada, adamdan sayılırlar. Lüfer sevenler, gelgeç huyludur. Pıllu ve pötikare elbise giyerler, gece hayatına da çok yer verirler.

IZMARİT:
Sakin tabiatlı, sigaraya meraklı, simo-kinli veya fraklı, evine bağlı, çoluk çocuğunu seven, karısına gönül veren, biraz kılıbık, romantik ve duygulusunuz.

KAYA:
Kaya balığını sevenler kaya gibi sağlamdır. Omuzla, tekmeyle yıkılmaz. En kalabalık yerde canları sıkılmaz. Onunla katıyen so-kağa çıkılmaz. Kaya balığı sevenlerin arasında güreşçiler, taşçılar, judo, karate ve tekvandocular çoğunlukta.

KILIÇ:
Bu balığı sevenlerin içindekiler kılıçgibidir. Gündüz Kılıç gibi.. Çok sabırsız ve birden işe asılan, durduğu yerde kasılan, ani hücumda başarılı, arkadaş canlısı ve samimi, dostluğu daimi olan bu tiplerde, ara sıra düello etmek ve eskrim yapmak me-

KALKAN:
Kalkan balığını sevenler çok hovardadırlar, önlerine gelen kadına asılırlar. Seks güçleri çok olan bu tipler, çok erken kalkarlar. Fakat mutlaka da ilk kalkan uçağa ve otobüsü kaçırlar.

ÖNCE şunu belirtelim: Bu kadar büyük ve neokustik bir salon yerine seneye daha ufak ve daha lambalı bir salonda festival yapılmalı ve insan festivalden sıkıldıkça sıkılmalıdır. Teklifimizde şu yerler vardır. Rejisörün yatak odası, Fatma Hanım'ın orası, cep tiyatrosu, leblebici Ahmet'in dükkânı genel telefon kulubesi en ideali bizim bahçedeki tavuk kümesi.

DALGA NE: Festival geçti. Daha önce ayarlanan Neco'yu birinci seçti. Film-San Vakfı davası gargarasıyla Ümit Yuttu, Şertonu tuttu ve bu gibi festivallerin sonunda hem TRT'yi hem hükümeti hem seyircileri, hem de kendini uyuttu.

ORKESTRA: Klâsik Pop Müzik Orkestrası altında altı kaval üstü Şişhane notalar si bemol, akortlar yarım ses düşük. Vokaller ve lokaller havagazı. Kemancılar romantik saksafoncular antipatik. Şef dö orkestranın hali bitik. Ecnebi yarışmacıların yarısı hipi, yarısı bitnik. Ses düzeni, sahibinin sesi, sonunda akortsuz müzik mahvetti herkesi.

JÜRİ ÜYELERİ DE OFSAYTTE KALDI: Senelerdir Amerikan havası koklayan yerli imalat üstadlar önce viskiyi çektiler, sonrada "Şu arkadaş birinci gelecek!" diye önceden sinyal verileni mecburen seçtiler... Böyle olurdu böyle festivalin jürisi, böyle kestone müzik karşısında hoşafa döndü en dirisi...

DINLEYİCİLER: Çok elit, çok müzikten çakan, çok birbirine yan bakan çok arada bir gönülleri yakan, bilhassa festivale gitmek için gidenlerle dolu bir salon. Bakınca, hepsi tıpkı bir balon... Bıyıklısı, bıyiksızı, mankeni, artisti, şarkıcısı. Dudak bükten, kocası şarkıya giremeyince numaradan bayılan.. Ancak birkaçı sayılan bir seyirci...

SONUÇ: Yandan, önden, arkadan, ışıktan, mikrofondan ve televizyondan görünen sonuç, uluslararası değil, bir gönül yarasıydı. Bu arada kimler yollarını buldu? O acaip ses düzenini kim kurdu. Spiker Hanım efendi nasıl da İngilizceyle, Almancayı, Fransızcayla Türkçeyi harman edip beynelmilel oldu? Ve sonunda Örevizyon kanalıyla nasıl kepaze oldu? Hepiniz gördünüz.. Fakat yine de biz de festivali yaptık ve sonunda nezleyi kaptık...

Tanju Kokan, kulakları pamuk tıkalı olarak festivale katılmıstı

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Festival

STANBUL'daki Uluslararası Müzik ve Film Festivali, fevkalâde firaklı geçmiştir. Jüri, sanatçıları çok beğenmiş, yarışmaya kim katıldıysa, hepsini birinci seçmiştir.

Ayrıca İstanbul'a gelip festivale katılmaları için Avrupa'nın bilinmez şarkıcılarına milyonlar dağıtmıştır, cazcılara da avuç avuç yüz binlikler atılmıştır.

Buna karşılık hiç bir ülkenin televizyonu İstanbul festivaline yüz vermemiştir. Bulgaristan'a yapılan bedava yayın da, galiba pek gösterilmemiştir. Müzik festivalinin kucak kucağa geçmesi için vapur kamarası büyüklüğünde bir oda tutulmuş, şarkıcılar sıra beklerken, yandaki mutfakta oturtulmuştur.

Orkestra, dünya tarihinde ilk kez genişlemesine değil, diklemesine icrayı sanat eylemiştir. Şöyle ki, kemancılar tramboncuların sırtına, davulcular da tramboncuların omuzlarına binmişlerdir. Orkestra şefi kendine yer bulamadığı için, ortadaki yirmi beş mumluk lâmbaya asılarak, müziği elleriyle değil, ayaklarıyla yönetmiştir. Mesafe az olduğu için mikrofona gelen sanatçıların ancak diz kapaklarıyla kasıkları arasındaki bölüm kameraya girebilmiştir. O nedenle de seslerin nereden çıktığını seyirciler kestirememiştir.

Türkiye'yi dışarı tanıtmak için gösterilen büyük çabada, Avrupa'dan günü beş bin liraya tutulmuş misafirlere ikramda bulunmaları için, Ankara'dan karıları kaynakaları, baldızları ve çocuklarıyla görevlendirilmiş olan yüksek derecedeki binlerce carcutçuya, lüks otellerin salonlu odaları bedavadan açılmış, yenilmiş, içilmiş, açıktan yövmiyeler biçilmiştir.

DOĞU depremine yardım için dışarıya açılan avuçların gösterdiği bu saltanatlı cömertlik, yurdun yüzünü ağartmıştır. Türkiye'nin sanat aşkını yalanarak değerlendirenlerin sayısı daha şimdiden artmıştır.

Eski ünlü sanatçıları yaşlanınca açıktan süründürmek taktiğiyle, dünyanın tanıdığı Türk ozan ve yazarlarını hiç bıkmadan mahkemelerde süründürmek yöntemi yanında, parayla dışardan adam getirerek Boğaz'ı göstermek dehası, Türkiye'ye duyulan ilgiyi güçlendirmiştir.

Sanat aşkıyla kendinden geçip milyonları üç beş günde deve yapanlar, uluslararası festivalin televizyondaki yayınına hiç bir ülkeye satamamışlarsa da, asıl sorunun Boğaz'ı göstermek olduğu düşünüldüğünden, şarkıcıların sıralarını beklerken mutfakta tutulmaları, ince bir nükte sayılmıştır. Malum ya, söz konusu Boğaz olunca, mutfak önem kazanır.

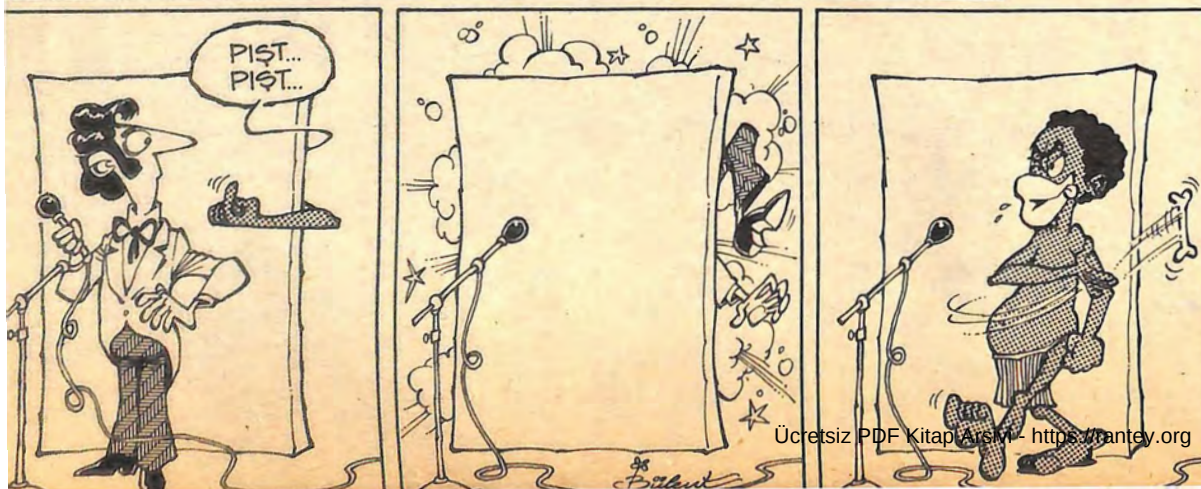
Bundan böyle Birleşmiş Milletler'deki oylarımız da artacaktır, Eurovision yarışmasındaki puanlarımız da...

İNCE, kıvrak, zeki, sanata hayran, sanatçıya saygılı, kitaba düşkün, heykele, resime, müziğe vurgun, üstün ve yaratıcı benliğimizin herkesi derinden derine hayran bırakan yüceliği sonsuzdur. Yakın tarihimizde Türk kültürüne büyük katkılar yapmış olanların da durumu oldukça kanunsuzdur. Büyük bir bölümü içeri tıkalı, gerisi aç bırakılmış, başına ne geldiğini anılamayanların ise çoğu hâlâ pantolonuzdur.

Beş günde, beş milyon. Doğrusu büyük sanat sevgisi. Dünyanın alkışlarını alıyoruz. Bu nedenle de kimse bizlere ne ahmaklar diyebilir, ne de dangalaklar... Festival düzenlemekteki hünerimizle ün salıyoruz.

Biz suyu borca içerken, beleşinden şanıpanya patlarsın eller. Yaşasın festivaller!

Zenci Oscar Harris Festivalde, diğer yarışmacıları nasıl altettiğini açıkladı...

**Rüzgârları
tanıyalım,
delikleri
yomayalım**

LODOS NİYAZI: İşe çıkmak için daha çok lodoslu havaları beklediğinden, bileğinin hakkıyla bu adı almıştır, toplam 12 yıl delikte kalmıştır. Bir adı da "Vapur Faresi" olan Niyazi, 7 yıl Haydarpaşa - Kadıköy hattında

çalışmış, fenalık geçiren yolculara yardım numarasıyla cüzdanı çarpmaya alışmış, hırsızlık masasındaki bütün detektiflerle ayrı ayrı yarışmıştır. Lodos Niyazi, geceleri Dimitri'nin meyhanesinde yalpalamakta, gündüzleri

Haydarpaşa - Köprü arasında çalkalamaktadır.

KEŞİŞLEME: Adını bir manastırdan alan bu rüzgâr, ilk başta kışta pek zararlı değil hissini vermekte ise de, bir anda orta-

lığı toza bürümesi, üçüncü viyestte bile en azından saatte 160 kilometre hızla yürümesi bakımından, meteoroloji uzmanları arasında saygınlaşmıştır. Hüsamettin'in etrafında dönen söylentiler yaygınlaşmıştır. Rivayete göre, hafif esintili bir havada kızlar manastırına girmek için Rumcaya benzer bir şiveyle uzun hava tutturan, yolunu kesen keşişlere kendini Papa VI. Corc diye yutturan azılı röntgen-cilerden Hüsamettin, bütün personeli körkütük sarhoş ettikten sonra, kızların arasına dalarak, sırayla her birini imana getirmeye çalışırken, patlak veren fırtına manastırın çatısını almış, o günden sonra aynı yön ve şiddette esen rüzgârın adı Keşişleme kalmıştır.

İMBAT: Ünlü kabzımallardan İmdat'ın ağabeyi olmaktan çok, sebep aramaksızın önüne geleni temizlemekle ön yapmış bulunan İmbat'ın işi-gücü bilinmez. Onun bulunduğu kapalı yerlere pek girilmez. Hişmine uğrayıp komaya giren, bir daha dirilmez! Önüne geleni silip süpürmeye kararlı gibi görünen bu rüzgâr, adı geçen kişiye çok benzediğinden İmbat denmiştir; o da isminin kullanma hakkını bir kurşun almadan vermiştir.

POYRAZ: İstanbul'un eski valilerinden Vefa Beyle, soyadı benzerliğinden başka bir ilişkisi yoktur. Zararı ise, onunkinden çoktur. Esti mi, soğuktan yakar. Vurdu mu, yıkar! Karalıdır, merttir, ardından kar getirecek kadar serttir.

YILDIZ: Adını aldığı dilbere bakın... Karşısında mayışıp gevşemeyin sakın. Zira sinsidir. Görünüşü bir dişi panteri andırır, insanı dakikada kandırır!

→ Sayılı fırtınalar

Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Değişirken huyumuz
kibarlaştı suyumuz...

**Ah klor,
vah klor,
sen neymişsin
sen!...**

UZUN aramalardan sonra Terkos gölünde bulunan bir köşeye kıştırılarak ele geçirilen iki bardak suyun tahkim gönderilmesi ve Hıfızissihha Etilüsü tarafından, "Koli bakterilerden fazla. Kolera ve tifo mikrobunu akar suların hepsi yeter sayıda. Yosun, tortu, kuyruklu kurbağa oranı çok. Ancak klorun zerresi yok!" diye por verilmesiyle başlayan karlıklıklı suçlamalar kavgaya dönüşünce, Sağlık Bakanlığı'na başvurulmuş, bütün yetkililerin balayla SEKA ve Petro-Kimya'dan yeterince klor bulunmaması.

Halkın sağlığını yakından ilgilendirdiği için bu önemli konu

Liderlerin kutlama mesajları:

Vedat SAYGEL

Pasta ortaya geldi, mumunu yaktık, üfleyeceğimiz sırada bir eksiklik sezip, çevremize şöyle bir baktık. Yazarları, çizerleriyle tüm kadro hazırda ama, asıl bulunması gerekenler yoktu. Kambersiz düğün olur mu? Neyse ki uzağımızda değillerdi. Duvarlarımızı süsleyen ÇARŞAF kapaklarından kimi hoşgörülü tebessümüyle, kimi içten olmayan öfkesiyle bakışıp duruyordu. Buyur ettik, kırmadılar, geldiler. Bildiğimiz konuşma üsluplarıyla bakalım bize neler dediler?

DEMİREL:

"Muhalefet yaparak kimsenin kimseyi güldürdüğü görülmemiştir. Gördüm diyen vaasa, çıksın ortaya... Bire beş koyuyorum vaa mı oynayan? Milletin yüzünü güldürmek basının değil, hükümetlerin işidir. Hükümet kurulur, bir porguram hazırlar, güven oyu alıp, icraata geçer. Millet 'Ah... Of' edip dövünüyorsa, hükümet başarılı olamamıştır. Kahkahalarla gülüyorsa, başarılıdır... Kısa zamanda biz bu güç işi başardık işte..."

ECEVİT:

"Ekonomik ve toplumsal sorunların ağırlığı altında ezilen ülkelerde koşullar değişmedikçe, insanları güler yüzlü görmenin olanağı ve olasılığı sanatçısının çabalarına bağlıdır. Her şeye rağmen bugün ülkemizde gülmece dergilerinin aydınlatığı yüzleri umut verici buluyor, kuracağımız güler yüzlü bir düzenin öncüleri olarak hepsini ayrı ayrı kutluyorum. Nice yıllara..."

ERBAKAN:

"Esselâmün aleyküm ve berekâtü Allah. Önce şu pastadan besmeleyle bir yudum alalım, haydi yallah!

ÇARŞAF'a gelince: Önce şu hususu açıklığa kavuşturalım efendim. Mizahı kim, ne için yapar? Daha doğrusu, manevi kalkınmada mizahın rolü nedir diye düşünmemiz icabeder. Mizah bir güldürme sanatı mıdır, değil midir? Siz çarşaf dolu su yazılar yazıyor, resimler çiziyorsunuz da neye yarıyor? Gülmek şöyle dursun, daha sayfayı açarken sinirlenmiye başlıyorum ben. Bu iş öyle zorlanmalarla falan olmaz. Allah vergisidir efendim. Rabbime binlerce şükür ki, mizahın en iyisini, en tesirliisini yapmak da bize nasip oluyor."

TÜRKEŞ:

"ÇARŞAF'ın bir mizah dergisi olduğunu, birinci yaşını doldurduğunu herkes biliyor. Fakat benim aklıma şöyle bir soru geliyor: "Bu millet acaba her çarşamba niye kahkahalarla gülüyor? Açıkta bir şey mi var?" Görüşümü öğrenmek isterseniz mizaha evet ama, gülmeye, sırtmaya hayır! Neden dersiniz, gülmek disipline aykırıdır, biir. Kahkaha, ardından lâubaliliği getirir, ikii. Lâubalilik disiplini götürür, üç! Ama yayın hayatımıza devam edeceğiz dersiniz, sizin işiniz de, bizim işimiz de güç!"

FEYZİOĞLU:

"Yıkıcı ve yapıcı olmak üzere mizahı ikiye ayırmamız gerekir önce. Hükümetin icraatını öven mizah, hem yapıcıdır, hem milliyetçidir bence. Muhalefet yapmakla kazanılmaz ki bir şey... Sirtını MC'ye dayayanın olur hayal ettiği her şey. Gülmece diyorsunuz, gülecek halimiz mi kalmış, yüzümüze baksanıza, tebessümün yerini kenetlenmiş dişler, kasılmış dudaklar almış."

BOZBEYLİ:

"Muhalefetteyken gülmeyi, iktidara gelince benimle dalga geçen piyasadaki silmeyi düşünen bir lider olarak, ÇARŞAF'a başarılar dilerim. Pastaya da diyecek yok haa... Ayıp olmazsa şuradan

Çarşaf'ın
büyük
yarışması

yaz güldür kazan!

Türk güldürü sanatına

yeni yazarlar kazandırmak amacıyla

düzenlediğimiz yarışmaya,

katılma koşullarını açıklıyoruz...

DERGİNİZ ÇARŞAF, iki yaşına basması dolayısıyla okuyucular arasında bir yarışma düzenlemiştir. Koşullarını, aşağıda açıklıyoruz. Yarışmadaki amacımız, gülmece sanatımıza yeni değerler kazandırmak

halkımızın içindeki mizah anlayışını topluma yansıtmayı sağlamaktır. Yarışmaya katılmak isteyen bütün okuyucularımızı, yazılarını göndermeye çağırırken, hepsine şimdiden başarılar dileriz.

Çarşaf 1977

yaz güldür kazan! / yarışmasının koşulları

1 Yarışma herkese açıktır.

2 Konu serbest olup, nesir tarzında yazılacak. (Hikâye ve fıkra dışında), güldürücü niteliği olacak, metnin tamamı bir daktilosayfasını geçmeyecektir. Önceden herhangi bir basın organında yayınlanan yazılar yarışmaya katılamaz.

3 Yazarlar, yarışmaya bir veya daha çok sayıda yazıyla katılabilirler.

4 Yarışacak metinler, iki kopya olarak, "Çarşaf Dergisi Yaz, Güldür, Kazan" Molla Fenari Sok. No: 30-32, Cağaloğlu, İstanbul" adresine postayla veya bizzat teslim edilecektir. Yazarlar, yazıların altına açık adlarını ve adreslerini de ekleyeceklerdir.

5 Yarışacak yazıların en geç 1 mart 1977 tarihine kadar elimize geçmesi gerekmektedir. Bu tarihten sonra gelecek yazılar, yarışmaya katılamaz.

6 Gönderilen yazılar ÇARŞAF Yazı İşleri tarafından bir ön değerlendirmeye tabi tutulacak, finale kalanlar mart ayında ÇARŞAF'ta yayın edilecektir. Bir Büyük Jüri ise, son değerlendirmeyi yaparak, Yarışma Birinci, İkinci ve Üçüncüsünü sıptayacaktır. Ayrıca finale kalan 5 yazara mansiyonlar dağıtılacaktır.

7 "Büyük Jüri", değerlendirmede ilk üç dereceye layık bir eser bulamazsa, ödül dağıtım dağıtımakta serbest olacaktır.

8 ÖDÜLLER:

Birinciye: 5.000 lira

İkinciye: 3.000 lira

Üçüncüye: 2.000 lira

Mansiyon alan beş yazar da 1.000'er lira alacaktır

9 Çarşaf dergisi yazarları bu yarışmaya katılamazlar.

Istanbul
Birinci
Uluslararası
Müzik ve
Film
Festivali' nin
büyük
sürprizini
Çarşaf
açıklıyor:

**Ödülü
geri
alınacak
olan**

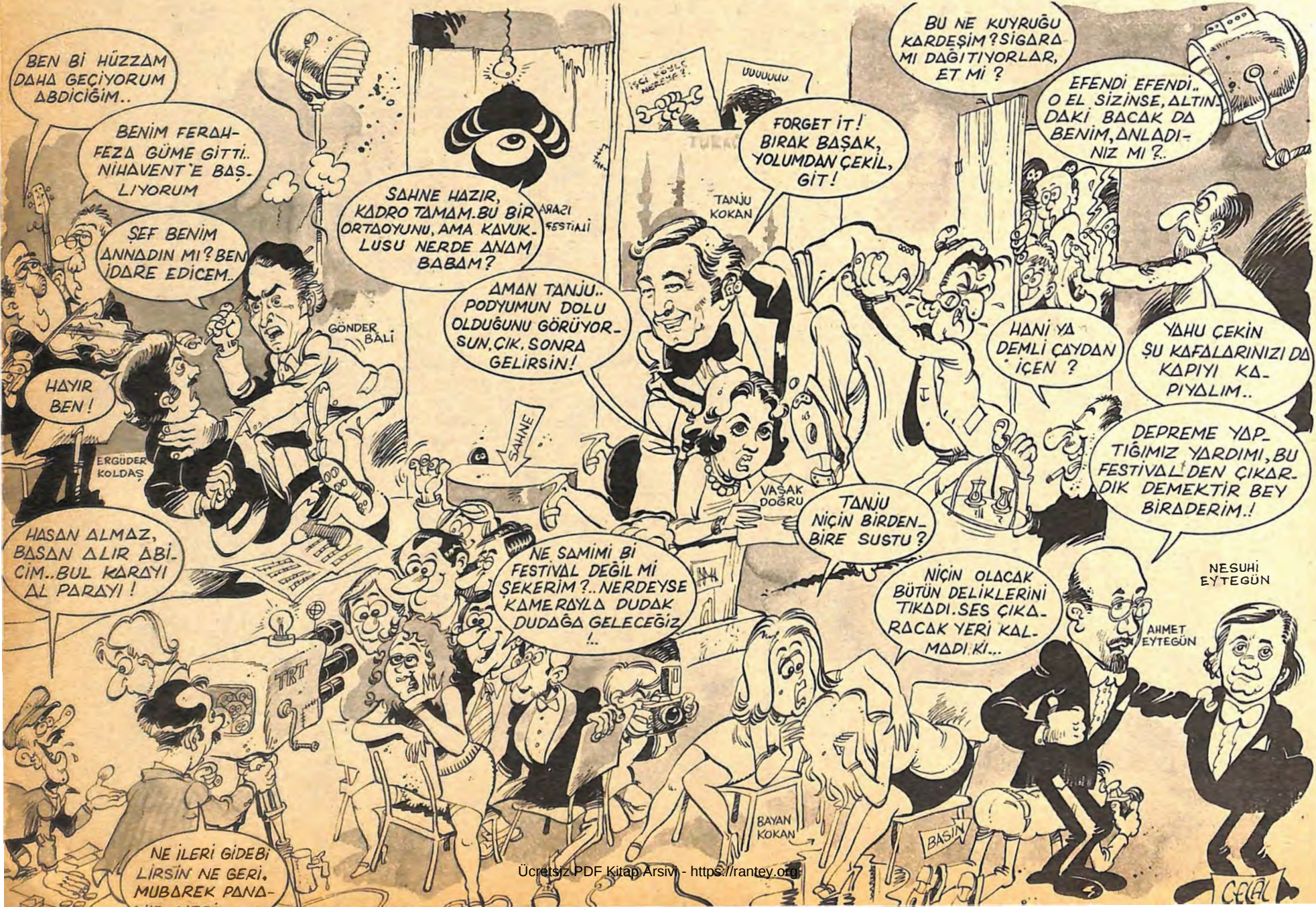
SAYIN DİNLEYİCİLERİM!.. SİZLERE
RADYO VE TELEVİZYONDA DAHA
ÖNCE, VALLAHİ DE, BILLAHİ DE TALLA-
Hİ DE HİÇ YAYINLANMAMIŞ BİR PAR-
ÇA OKUYACAĞIM.

BEN SANA YANDIM ZÜHTÜ

Neco'ya kol saati verilecek!

Sarı kart... Alkart.... Mavi kart... Mor kart... Kart devrinde yaşıyoruz

Cebinizde yoksa bir kartınız o zaman benden olmaz bir farkınız
"BEN KARTRAYT"

ASRİMİZ kart asırdır. Kartsız adam kişiliksiz demektir. O halde aşağıdaki vesika veya kartları iyi tanıyıp bir tane edinin. Sen kimsin anlıyalım.

KİMLİK KARTI - Kimin kim olup olmadığını belli eden bir karttır. Kim kimse, bu karttaki odur. Başkası kimse, o da odur. O halde herkes kendi kimlik kartını kullanmalıdır. "Sen kimsin?" diye sorulunca, "kimlik kartınızı burnuna dayayınız. Yalnız kartı arada bir yeşile boyayınız. Çünkü yeşil kart, bu zamanda daha geçerlidir.

SERTİFİKA - Sertifika antika, mika, formika ile uğraşanlara

verilen ve o işte çalıştığını bildiği halde, inkâr etmeyen kimseler tarafından ve kendisi ile birlikte başkasının sanatını icra edenlere verilir. Biraz karışık olan bu tariftten sonra, sertifikanın ne olduğunu anladınız sanırım.

DIPLOMA - İsmi üstünde. Diploma, diplomatların kullandığı karttır. Bazen bir yeri bitirmiş veya işini zamanından önce şırmış kimselere de verilir. Diploma insanı bir işe girerken takviye eder ve ferahlık verir. Sahtesi yapılabilir. Yapanları her yerde bulabilirsiniz. Sahte diploma da, aslı gibi geçerlidir. Zaten, aslı piyasada pek tutulmaz.

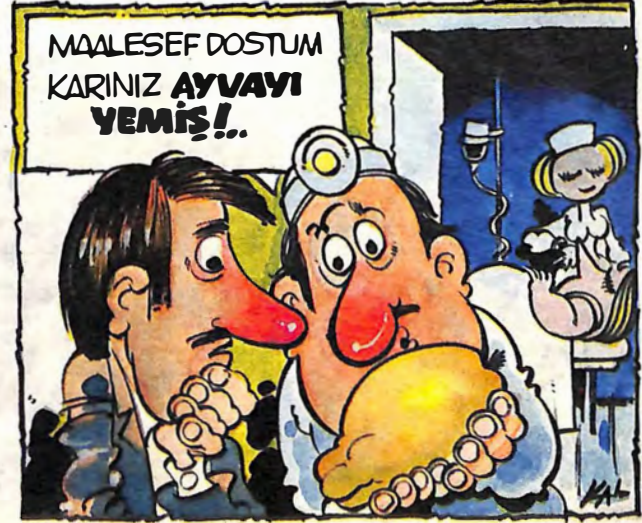

EHLİYET - Ekseri şoför olmak isteyenlere muayyen bir para mukabili yaptırmadan elden verilir. Ehliyet almak için ehliyetli olmak büyük hatadır. Ehliyet istendiğinde gösterilmez. İstenmediğinde gösterilir.

Çizen: Ateş BENİCE

Memnu Meyve...

Yeni
esimli romanımız

Hırsız, bir zerdallıye ait malı
(ya da fıstığı) çaktırmadan
iyi eden uyanık bir ince sanatçıdır

VİLİYAM ŞEKİSPİR

Çapkın Hırsız

BEN; -ÖĞÜNMEK GİBİ OLMASIN-
MEŞHUR ÇAPKIN HIRSIZ
CEVAT ÖZYÜRÜTÜR !..

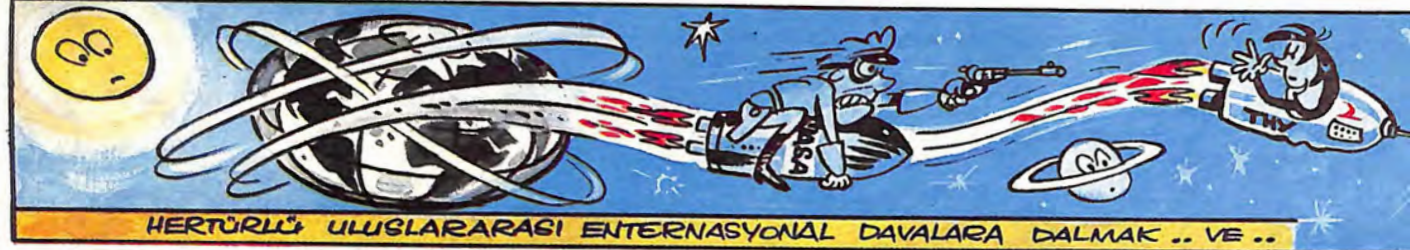
BOYUM 1 m. 82, ENİM 65. BEŞ
LİSANI ANA DİLİM ON BEŞİNİ DE
BABA DİLİM OLARAK, ŞAKIR ŞAKIR
KONUŞURUM... AYRICA, BÜTÜN KELEK
VAZİYETLERE KARIŞIRIM !..

Yazan: Süavi SÜALP - Çizen: Suat YALAZ

HAYATTA MAKSADIM TÜM SAYIN BAYANLARA
KARŞI EN TEKNİCOLOR POZLAR ALMAK ..

.. VE 3 KAĞITÇILARIN DONLARINA KADAR ÇALMAK

HERTÜRLÜ ULUSLARARASI ENTERNASYONAL DAVALARA DALMAK .. VE ..

.. DAİMA POLİGLE OFSAYTTA KALMAKTIR.

BEN İSTASYON, MANGIR TREN
MACERA DİREKSİYON, FREN
VE RÜYALARIMA BİREN
HERTÜRLÜ HARDALLI SOVANLI
OLAYLARDA NUMARAMI ÇEKER
YÜKTE HAFİF, PAHADA
ABİR NE BULURSAM
ARAKLAYIP GAZLA-
RIM, ABBİLER !..

AMA, ÖNCE NEDEN ÇAPKIN
VE DE HIRSIZ OLDUĞUMU
MAZİYE İNEN BİR İKİ
BASAMAK MERDİVENLE
GÖZÜNÜZÜN ÖNÜNE SERE-
YİM !..

DEDEM ASAB
MAHMUT PAŞA
DÖRT KARILI AZE
BİR ZAMPARA
OLARAKTAN VE
AYRICA EVDEKİ
TÜM HALAYIK Vİ
MÜTEBAKİSİNİ D
PANSIMANLAYAR
TAN BABAMA KA
UZANAN BU
ÇAPKINLIK MİR
SİNİ BİZE
BIRAKMIŞ

İYİ DE YAPMIŞ

- SÜALP & YALAZ

EVEET...
NEREDE
KALMIŞTIK ?..
DEDEM AĞABI
MAHMUT PAŞA
NIN 4 KIZI
OLDUĞU HALDE
KONAKTAKİ TÜM
HALAYIK VE
MÜTEBAKISINI
DE NASIL İYİ
ETTİĞİNDE
KALMIŞTIK !

AH, PAŞA! DÖRT KIZIN
OLDUĞU HALDE BENİM
BİBİ BİR SABİ'DEN
NE İSTİYORSUN ?

AAAAH AH DİLBER!
MA'TESÜF BEN AZSIN BİR
BOSAYIM. HADI
BANA BİR DİL-
BER DUDAĞI
VER !

MIHRİBÂNIM.. SERVİREVA..
NİM, SERVİBÜLENDİM !..
TE NEN Nİ TE NE NA !..
PAŞA BU GİDİĞİLE ÇOK
FENA ..

BABAMA BELNCE.. O DA KOSKOCA BİR TUC-
CAR OLDUĞU HALDE EVDEKİ HİZMETÇİ KIZ
ZİYNET'İ KÖŞKÜN ÇAMAŞIRHANESİNDE Bİ
GÜZEL AYIKLAYARAK DEDEME LAYIK BİR EVLAT
OLDUĞUNU 4 BUÇUK MATİNESİNDE GÖSTERMİŞTİ.

AH!
LANGIRT
Hi!
MINGCA

İŞTE BU GİZLİ
İŞ TUTMA SONUÇU
BEN BİR GÜNAH
ÇOCUĞU OLARAK
DÜNYAYA BALIKLA-
MA ATLAMIŞIM ---

BEYEFENDİ.. BANA
SAHİBOLDUNUZ, NEŞE-
NİZİ BULDUNUZ .. ŞİMDİ
BEN N'OLLİ-
CAM ?

TİCARİ İTİBARIMI VE AİLE
ŞEREFİMİ DÜŞÜNEREK
ELİNE BİR KAÇ KURUŞ
VERİP SENİ TÜRKAN ŞORAY-
IN FİLMLERİNDEKİ MASUM
KIZ MİSALİ SOKA-
ĞA ATAÇABİM,
SONRA DA
GİDİP
YATAÇABİM !..

YANI BEN MEŞRU BİR VELEDİZİNE
OLARAKTAN VE ANAMIN BENİ GÜLHANE
PARKINDA VE HERŞEYİN FARKINDA
OLARAK, BİR BANKA REKLAMIYLA KARİ-
ŞİK BİR BANK'A BIRAKMASINA İTİRAZ
EDEMEMİŞİM --

YARABBI !
YAVRUMU ÖNCE
SANA, SONRA VATANA
SONRA KADERE TER-
KEDİYORUM. SONRA
DA SARAYBURNUN -
DAN BİZZAT KEN-
DİMİ İNTİHAR
EDİYORUM !..
IH-HI-İH-HI !..

ANNEM
ZİYNETİN
ARDINDAN
AVAZIM
ÇIKTIĞI
KADAR
BAĞIRMIŞIM:

ANNE ! ANNEE !
UFABİZ DİYE BİZİ
EKİP TÜYME ! BENİ BU
PARKTA BIRAKIRSAN
BOZULUP VALLA BİLLA
YA BAĞÇELER MÜDÜRÜ
YA DA ARAKÇININ
BİRİ OLURUM !

HAYIR

Avantadan iki ev,
üç maaş,
beş aşure de
bize ayr

DÜNYALIK

1696

SAYFA, KOKULU,
İSTERİK GAZETE

SAKIN
AÇIKLAMA

6

Herkes dışarı çıkarken, biz
HOH...HAH... VAH...VAH...

İÇİN'E GİRDİK

İÇİN'DE korkunç ve çekilmez bir hayat vardı. Hepsinin yüzleri asık ve pantolonları dardı... Ya kadınlar, ya çocuklar? Orada bir hayal vardı... Binlerce insan İÇİN'DE robotlar gibi yaşıyor, dışına çıkmak isteyenler yine içeri sokuluyordu... İÇİN'DE muhabirlerimizi yakaladılar ve tartaklayıp makinalarını tahrir ettiler. Ama onlar DÜNYALIK için İÇİN'E kadar girebilmiş ve bu esrarlı ülkeyi dışardakilere şu resimlerle anlatabilmişlerdi... Bravo Kenan, Bravo Ahmet! İÇİN'E girdiğiniz gibi dışına nasıl çıkabildiniz? Sarı hummaya yakalanmak pahasına İÇİN'E giren bu gazetecileri kutlayalım. Sizi bağrımıza basıyoruz çocuklar... Yürüyün ulan, İÇİN'E girin dedikse bu kadar mı girin dedik?..

İÇİN'E giren, bir daha çıkamazdı. Ama bakın bu harika röportaj sırasında İÇİN'DEKİLER nasıl da Kenan'la Ahmet'e teahürat yapıyorlar. İÇİN'LI bir kız Kenan'a asılırken, diğeri İÇİN'DE Ahmet'e milli içkilerinden dilayla içiriyor. İÇİN'DE DE OL-SA, kadın kadındır. Zaten İÇİN, bir gazete-ci için birkaç adımdır.

Yarın:
İÇİN' DE,
İKİ KARŞIT
GRUP
İKTİDARI ELE
GEÇİRMEK
AMACIYLA
BİRBİRİNE
GİRİYOR

Estağfurullah

Neden çıkıyoruz? Neden biz de varız dedik? Boyumuzdan büyük halt yedik! Çağdaş akımlarla ve bir takım yakınlarla kafa kafaya verdik ve ortaya dünyalığımızı serdik. Ne sağdayız, ne soldayız, ne ortadayız, biz de çaktırmadan sofradayız... Zaten bu işin aslı, okuyucuyu kasnaklamaktır. Vereceğiz: Para, ev, yuva, gecekond, isteye-ne istediği kadar altın. Kalkın yavrum, sen de kalkın!

DÜNYALIK, dünyalığı doğrultmak için çıkıyor. Mizanplide hamle, resimde hamle, fotoda hamle, baş döndürücü baskılar ve en son model askılar... Çıkacağız, basacağız, bastıracağız, okutacağız ve Dünyalığı bambaşka şekilde oturtacağız...

Artık yirmibirinci asıra giriyoruz. Konutunuz yok, paranız yok, maaşınız yok, geliriniz yok! O halde hep birlikte ne yapacağız? Sizden toplayıp, bir de neşeden hoplayıp, bu mangırlarla daha güzele, daha büyüğe, daha küçüğe kadar bir bütün olarak, hepinizi eve sokup, cebinize de beşer kağıt koyup, mutlu edeceğiz.

DÜNYALIK, dev hamlesiyle basın ufuklarında doğarken haykırıyoruz: "Ey dünyalılar! Bu dünya Hazreti Süleyman'a bile kalmadı!" Ama biz herkese bir DÜNYALIK arzu etmeye de bir buhurandlık vereceğiz...

En ufak itirazı olanı da, dünyasını zindan edeceğiz o kadar!

Bu gece:
SEYHAN BEKÇİ

İsteyene bin,
istemeye binme, ama
programı okumadan sevinme!..

NE DEMEK

"Ben emekliyim. Zaten birbirine ekliyim. Bu işe aklım ermedi. Sandık bile bana ev vermedi. Olur mu bedava yemek? NE DEMEK?"

HASTİR ULAN

"Ben tombalacıyım abi... Dünyalığı kendim ayarladım.. Dağama taş mı atacaklar yani bu arada? Yemem böyle numara... Kimse edemez beni madara. HASTİR ULAN!"

HAYIR

"Eşeksek, o kadar eşek değiliz. Bana ahır verecekler mi? Eşek hoşattan ne anlar, suyunu içer tane-sini bırakır... O halde anıarak cevabımı veriyorum: HAYIR!"

BEN YOKUM

"Ben ev sahibiyim.. Kiralarımı alıp, yolumu buluyorum. Herkes ev mi? Bu millî gelire ihanettir. Kiracı kalmayacak ve Vasfi Mah-sahibi artık kira almayacak. Ben de bu hikayede YOKUM..."

BEN AÇIM

"Öh, öh! Senede bin kağıt yolumu bulamayan bir garibanım... Bana da ev vereceklermiş. O maydonozları başkasına yedirsinler. Garibanlıktan ne sakalır kaldı, ne saçım. BEN AÇIM!"

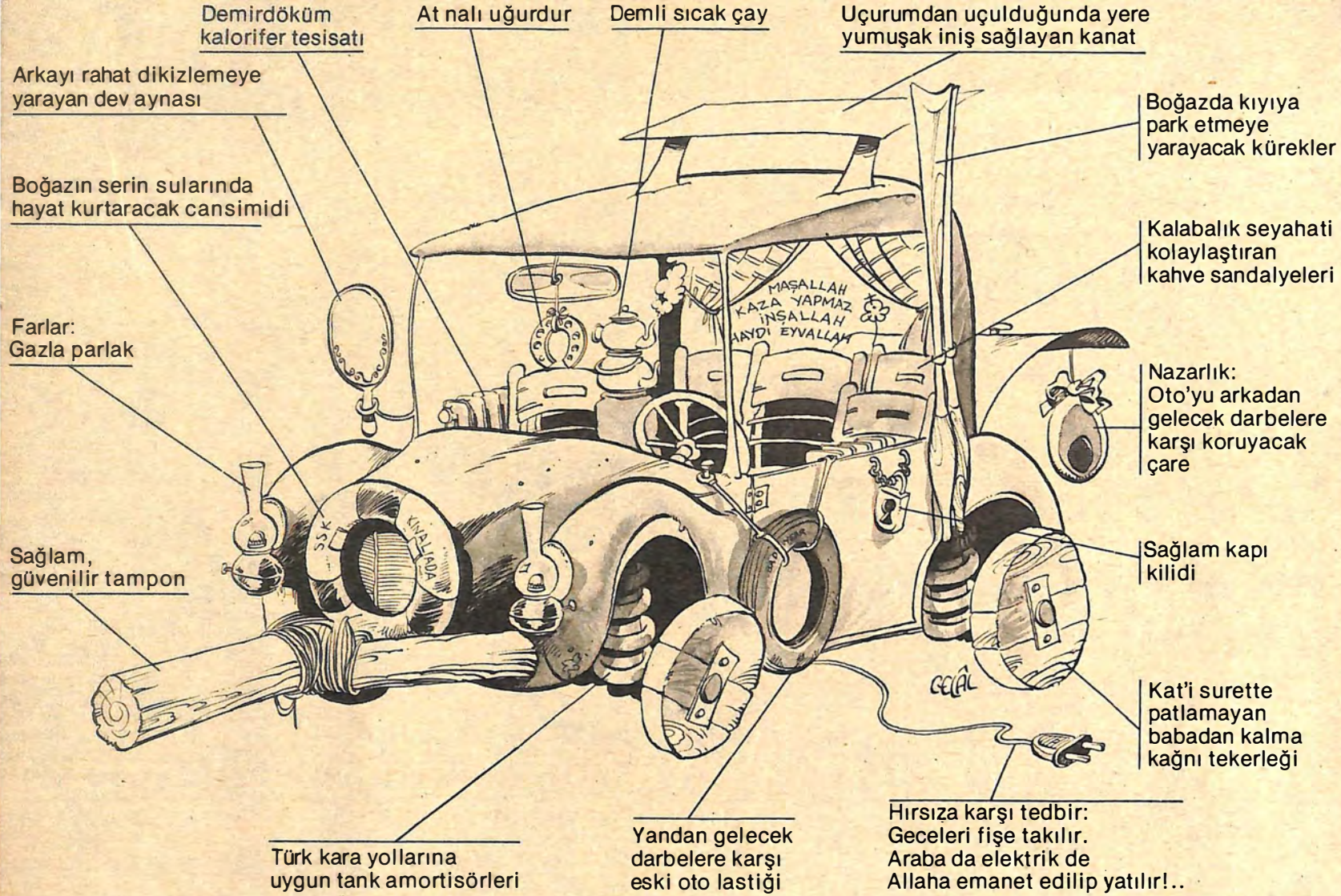
BEN TOKUM

"Oh! Ben hem meşhurdum, her de çok şahaneyim. Gecede ellibi alıyorum. Ev ha? Kih, kih! On! gelip beni sahnede dinlesinler de sonra da Ajda Ajda diye inlesinler... Zaten ben kâh Fransa, kâh Cannes kâh Nis... O halde ben c NO, NO, NO! diyorum..."

Türk Standartlar Enstitüsü, Türkiye koşullarına en uygun otoyu saptadı:

DEH 2,5

Çizen: Celâl KANDEMİROĞLU

Yurt dışında çalışan işçilerimizin gönderdikleri dövizleri yabancılara kaptırmamak, her biri servet değerindeki arabaları üç beş seferden sonra araba mezarlıklarına attırmamak için çare arayan enstitü uzmanları, sonunda yollarımıza en uygun olan otomobil modelini bulmayı başarmış, bütün ilgililerin sevinçten gözleri yaşarmıştır. **"DAYANIKLI, EKONOMİK, HIZLI"**nın baş harflerini alarak, hemen üretimine başlanacak olan arabaya DEH markasını koyan uzmanlar, en yakın mesafenin dolmuş ücreti 2,5'ü de ekleyerek ön çalışmaları bitirmiş, projeyi DPT'ne götürmüştü.

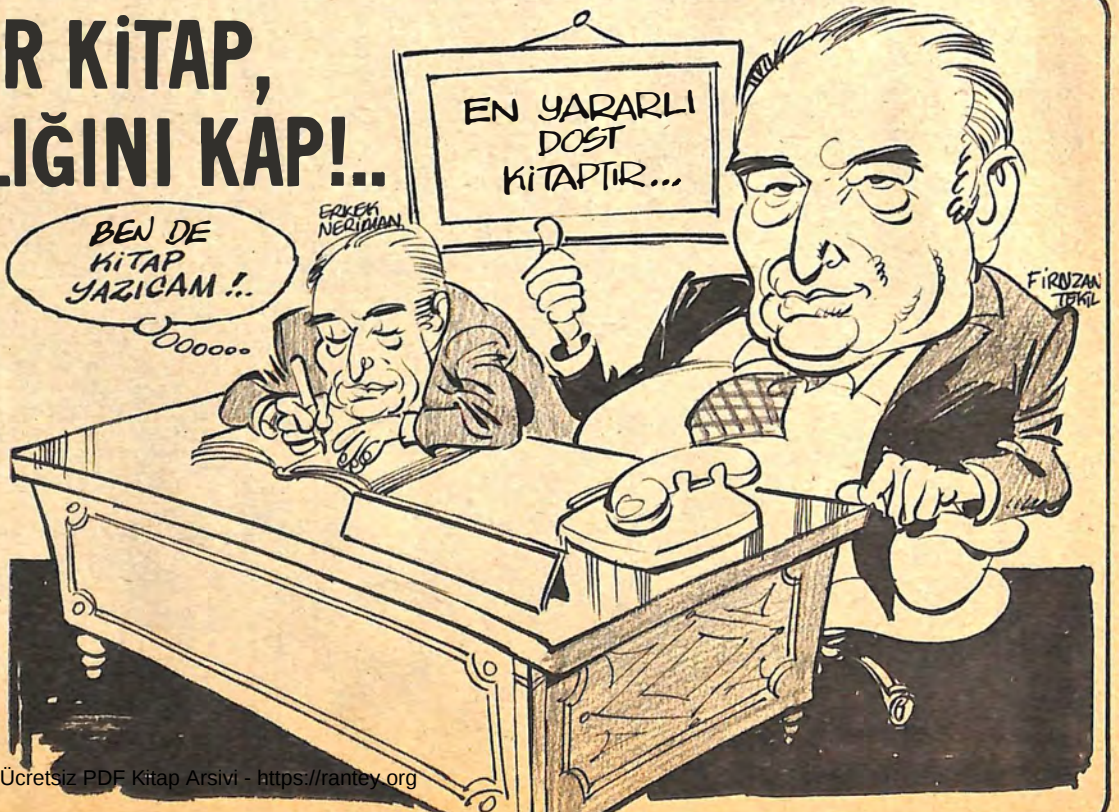
YAZ BAŞBAKAN İÇİN BİR KİTAP, FEDERASYON BAŞKANLIĞINI KAP!...

FEDERASYONA başkan olmak için bundan sonra kulis yapmak, şu-bu yola sapmak, Spor Bakanlığı yollarında volta atmak hikâye. Tekil kardeşlerden **Firuzan Tekil**, kafayı çalıştırıp ve bir de kurşun kalemle iki düzüne kâğıt alıp üç gecede Başbakan'a hayranlığını belirten demokratik bir kitap yazdı. Bol yağlı ve içi övgülerle dolu bu kitabı Başbakan'a postladı ve altına şunu yazdı:

"Yoktur bu memlekette sizden daha şahane yapan her işi. Futbol Federasyon-

luğu'na başkan olmak ister bu kitabı yazan kişi." Kitap hemen tesirini gösterdi ve **Firuzan Tekil**, Federasyon Başkanlığını kaptı. Kardeşi Neriman Tekil de ağbisinin yolunda giderek, iki satır da o ilâve etti...

"Sayın Başbakanım, Atletizm Federasyonluğu için de taliptir kardeşi!" Bakın, bir kitapla ve güzel bir hitapla nasıl mevki elde ediliyor?! O halde, **"Güzel konuşma ve isteği-ne kavuşma metoduna"** daima hürmet edelim...

gazete

YAZI İŞLERİ

GİRİŞ

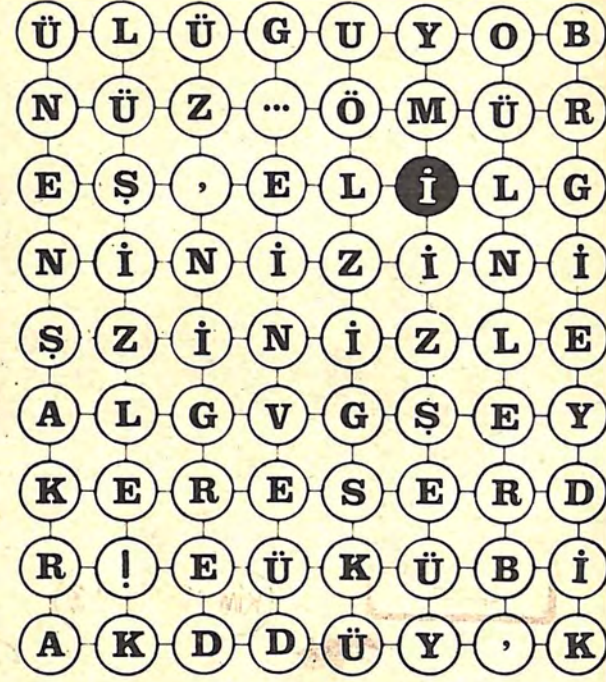
ÇIKIŞ

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ip ucundan ibarettir.

- 1) Bulacağınız 10 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (I) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda oluşacak çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

"Az Gelişmiş Anahtar 50"yi en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar...

ANAHTAR ŞEKİL

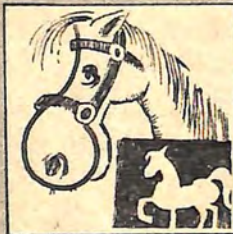
Atalay METE
MSB Öğr.
Yurdu Tandoğan
ANKARA

Ahmet ÖZDEN
Kalıpcı Sok. İkinci Apt.
32 - 34-2
Beşiktaş İSTANBUL

Öner TOPCUOĞLU
Maçka Maden Fakültesi
Maçka İSTANBUL

Gürcan GÜREL
Şeker Mah.
Şeker Sok. No. 25
TURHAL

İlyas SARI
Tuzlukçu Pazarı Mah.
AKŞEHİR

Bilmece, bildirmece, eksik şekli bitirmece

ARŞAF'ın 53 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmecenin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de sayfanın sol alt köşesindeki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DIKKAT

A) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

B) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

C) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 53" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No: 30/32 Çağaloğlu-İstanbul."

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

Adı, Soyadı:

Adresi:

.....

.....

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

Sahibi: Erol SİMAVİ

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü

ve Sorumlu Müdür:

Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

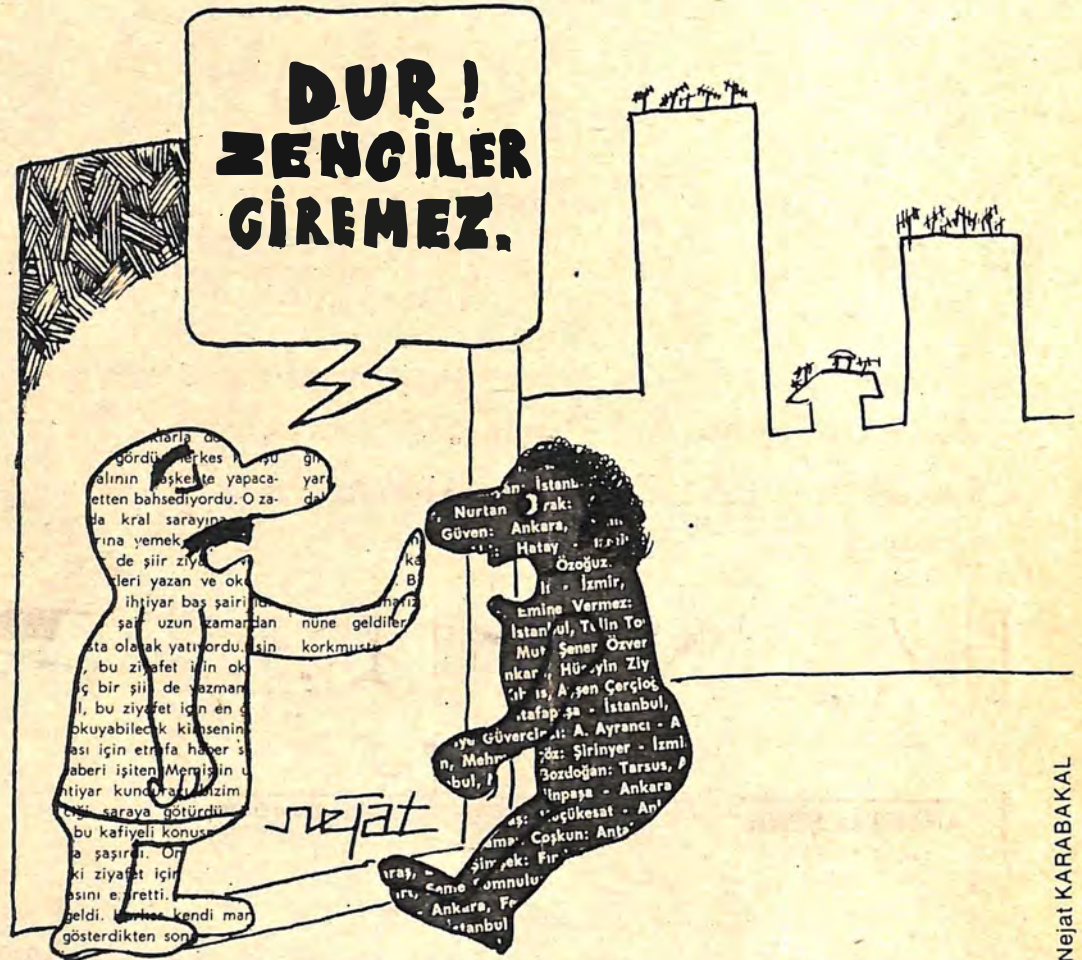
Adres : Çağaloğlu

Mollafenari Sok

No: 30-32

İSTANBUL

Telefon : 28 68 75

Edison Süleyman'ın parolası:

HER KÖYE ELEKTRİK, ELEKTRİĞE SEFERTASI!..

GELMİŞ geçmiş bütün mucitlerin babası sayılan ve bu nedenle dilediğine kıyan, dilediğini kayıran Edlson Süleyman, Erenköy'de halka hitaben yaptığı açık hava konuşmasında, yılın son müjdesini vermiş, elektriklerin kesilmesi yüzünden hoparlörlerin çalışmaması üzerine yanında bulunanlara, şehir haritasını göstererek, "1977 yılı programımızda, Kadıköy ve Karaköy'den başlayarak, elektrikli Ataköy, Arnavukköy, Bakırköy, Çen-

gelköy gibi en ücra köylerimize kadar götüreceğimizi kulağın kulağına fısıldayarak, bütün dünyaya duyurmuş demistir.

Büyük mucidin bu isteğini yerine getiren ilgililer kendilerine yöneltilen bazı sorular karşısında çaresiz kalmışlar, Edlson Süleyman'ı hayranlıkla izleyen Erenköylüler ise, Uç Uç Necmettin, Hacı Alpaslan ve Şerbetçi Turan'dan oluşan yardımcılarını, yeni dikilecek elektrik direkleri sanmışlardı.

Sızan haberlere göre, Edlson Süleyman elektrik nakli için Avrupa'ya bol miktarda sefertası ısmarlamış olup, dört gözle bunların gelmesini beklemektedir.

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

53

Yazan: AZİZ NESİN

Mantık mı, bir şişe su mu ?..

CAYCI, askı içinde getirdiği çayları dağıtmıştı. Koğuştakiler, Yaşar Yaşamaz'ı dinlemeye hazır. Dilekçeci, sözü açmış olmak için: -O doktorun seni gönderdiği adama gittin mi? diye Yaşar'a sordu. Yaşar da sanki anlamamış gibi: -Hangi doktor? dedi. -Yahu, hani zehirlenmişsin de, yatırdıkları hastanede seni kurtaran doktor, başına gelenleri dinleyince sana acımış da...

-Haa, evet... Öyle ya... Doktor bana kartını verdi. Beni gönderdiği arkadaşına da telefon edeceğini söyledi. Nüfus kâğıdı olmadan da beni çalıştıracakmış. Hiç öyle yere gidilmez mi? Gittim. Devlet dairesi değilse de, devlet dairesi gibi bir yer. Canımı kurtaran doktor:

"Gönderdiğim adam, seni işe alırsa, her ne derse desin sen hep, evet efendim dersin..." demişti. Derim, evet efendim derim... N'olacak? Dilim aşınacak değil ya... İşsizlikten ciğerim yanmış. Ne iş verseler, yapacağım, ister çöpçülük, ister lüpçülük... Doktorun beni gönderdiği adam, bu devlet dairesine benzeyen büyük yerin müdürlerinden biriyim. Elimdeki kartı göstere göstere, yanına dek vardım. Odacı, beni soktu içeri. Ben odasına girdiğimde, karşıdaki koltuklarda üç kişi oturuyordu. Kendisi de masadaydı. Masa dersem, ben öyle bir masa görmemişim, yayla gibi bir masa, üstüne yanyana iki şilte serilir. Ben içeri girdim, başını döndürüp bakmadı bile. Ben de kapının yanında dikildim, sözü bitsin de bana yüzünü çevirsin diye... O üç kişiyle müdür, anlayamadığım bir konu yüzünden çekişip duruyorlar. Müdür çok kızdı. Masasında duran bir iyi su şişesini kaptı. Ben, şişeyi, karşıdakilerin kafasına fırlatacağım sandım. Su şişesini elinde sallayarak:

"Mantık, mantıklı... Her şeyin esası mantık!" diye bağırdı, sonra onlara sordu: "Bu bir şişe suyla bütün bu odanın döşemesini ıslatabilir miyim, ıslatamaz mıyım? Ha? Söyleyin bakalım, ıslatabilir miyim?" Karşısında oturan o üç kişi birbirlerine baktılar, ne diyeceklerini bilemediler... Müdür bey, sorusuna kendisi cevap verdi: "Elbet ıslatamam. Hiç bu bir şişe suyla, bu kocca odanın döşemesi ıslanır mı. ıslan-

bul edemem..." O üç kişiden biri: "Ama efendim, affedersiniz, bunun şişe suyunun burasını ıslatmasıyla ne ilişkisi var?" diye soracak olunca, Müdür bey küplere bindi: "Var, elbet var... Mantık, her yerde mantıktır!" O üç kişi bozum olup gittiler. Ben de doktorun bana verdiği kartı yavaşca masasının üstüne bıraktım. Karta şöyle bir gözucüyle bakıp:

"Doktor senin için telefon ettiydi, değil mi? Adın neydi senin bakayım?" diye sordu. "Yaşar." "Bak, Yaşar Efendi oğlum, ben elli sekiz yaşındayım. Başından çok şeyler geldi geçti. En sonunda, bu tecrübelerden şu hakikati öğrendim ki, her şeyin esası mantıktır."

"Evet efendim." "Gene masanın üstündeki iyi su şişesini eline aldın." "Bak, meselâ gördüğün şu bir şişe su. Öyle değil mi?" Doktor bana bu adam her ne derse, "Evet efendim." diyeceksin diye öğretmişti ya ben de: "Evet, efendim..." dedim. "Şimdi bu şişe içindeki suyu yere dökersen, bu odanın döşemesini ıslatır mı, ıslatmaz mı?"

NASIL cevap versem, müdür beyi memnun edeceğimi bilemediğim için, ben gene: "Evet efendim." dedim. "Aferin..." dedi. Ama gene de sordu: "Söyle birşey. Senin de aklın, senin de mantığın var. Söyle: ıslatır mı, ıslatmaz mı?"

Bir şişe su, bu odanın döşemesini ıslatmaya ıslatmazdı, ama benden nasıl cevap istediğini bilemediğim için, lâfı gevelemeye başladım:

"Valla... efendim... Yani... Ne diyeyim bilmem ki... Elbette... Tabii... Hiç şüphesiz..." Ben böyle lâfı ağzımda çiğnerken sert öksürmeye başladım. Anladım ki kızıyor. Kovacağından korktuğum için:

Birden bağırdı: "Benim bildiğimi bırak şimdi. Açık söyle! Çekinme! ıslatır mı, ıslatmaz mı?" "Şişesine göre değişir efendim..." "Yahu, şişe işte bu, döşeme de işte burası... ıslatır mı, ıslatmaz mı?" Artık her şeyi göze aldım, kovarsa var-sın kovsun.

"ıslatmaz!" diye bağırdım. Geniş bir soluk salıverdikten sonra: "Yaaa... Gördün müüü! ıslatmaz elbette... Hiç bir küçük şişe su, bu koca yeri ıslatabilir mi? ıslatmaz. Mademki ıslatmaz işteee, insanın bu hakikati her zaman göz önünde tutarak, ona göre mantıklı olarak ş'apması gerekir. Öyle değil mi?"

"Evet efendim." "Aferin. Mantıklı bir gençsin. Seni sevdim. Ben mantıklı insanları severim. İnsanda önce mantık olmalı, mantık."

"Evet efendim." "Aferin." Ben ona her "Evet efendim." dedikçe, o da bana bir "Aferin!" çekiyordu.

"Burada bir herif çalışıyor benim yanımda... Herifte mantık yok ki..."

"Şimdi buraya çağırıp senin yanında işe son vereceğim, onun yerine de seni işe alıyorum."

"Aman müdür bey, benim yüzümden kimsenin ekmeğinden olmasını istemem."

"Yooo, senin yüzünden değil, mantıksızlığı yüzünden... Bak, çağırayım da, sen de gözünle gör, kulağınla duy herifin mantıksızlığını..."

"Müdür bey, başkasının ayağını kaydırmak istemem."

"Seni işe almasam da nas! olsa onu kovacağım. Mantıksız insanlarla çalışmam. Bu herif beni çatlatacak yahu."

YANINDAKİ zile bastı. Başka bir kapıdan bir adam girdi. Süklüm püklüm ezik, zavallı bir adam. İki elini önünde kavuşturup saygıyla: "Buyrun Müdür Bey." dedi. Müdür, masasında duran o iyi su şişesini gene eline aldı: "Bu şişenin içindeki suyu..." diye söze başlamıştı ki, o süklüm püklüm duran adam birden dikildi de: "ıslatır!" diye bağırınca koca odanın pencere camları zangırdı.

dedi. Adam: "Bitirmesiniz de, ne diyeceğinizi biliyorum nasıl olsa. Günde yüz kez dinledim bir söz. ıslatır, işte o kadar..." dedi. Müdür bana döndü: "Sen de duydun ya Yaşar Efendi oğlum kulağınla duydun ya, bak, ıslatır diyor." dedi. Adam: "İsterseniz, ıslatır, diye bir kâğıda yazıp altını da imzalayayım." dedi. Müdür: "ıslatmaz yahu!" diye bağırdı. Adam, istifini bozmadan, sinirlenmeden gene: "ıslatır!" dedi. "ıslatmaz!" "ıslatır!" "ıslatmaz!"

Döşelerini göstererek birbirlerine hırlayan iki köpeğe benziyorlardı. "ıslatmaz!" "ıslatır!" "ıslatmaz!"

Müdür, yumruğunu masaya vura vura, olduğu yerde tepine tepine sesi çıktığında bağırmağa başladı:

"ıslatmaz ulan, ıslatmaz! ıslatmaz!" "Müdür kızdıkça, öbürü yavaşlıyor, iyice sinir bozucu bir rahatsızlıkla:

"ıslatır!" diyordu. Müdür bu kez: "İşte bu bir şişe su... Gözünün önünde yere döküyorum. Bakalım, bütün döş-

meyi ıslatacak mı, ıslatmayacak mı? Kendin de gözünle gör işte!" deyip, şişedeki suyu yer döşemesine-serpelemeye başladı. Şişedeki su, döşemenin beşte birini bile ıslatmamıştı. Müdür, iddiayı kazanmış olarak kasılıp:

"Hani, ıslattı mı?" dedi. Öbürü yine, taşı çatlatan gevşeklikle: "ıslatır, ıslatır..." dedi.

"ıslatmaaaz, ıslatmaz be... ıslatmaz ulan!"

"ıslatır..." "Ay şimdi bayılacağım. Ay şimdi çat diye çatlayacağım."

Öbürü daha da üstüne vardı: "Hiç boşuna kendinizi zorlamayın müdür bey, ıslatır..."

Müdür bu kez yalvarmaya başladı: "Yahu, sende hiç insaf yok mu, sende hiç merhamet yok mu... Yahu, ıslatmaz de de, ayılığını artırayım be, seni şef yapayım ulan, ıslatmaz de!"

"ıslatır!" Müdür bana döndü: "Sen söyle Yaşar Efendi oğlum, dinine, vicdanına, nikâhına, imanına doğru söyle: Bir şişe su buraların ıslatır mı?"

"ıslatmaz efendim..."

Gelecek hafta:
"DUR, YAPACAĞIM İŞİ ANLAT BANA..."

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

YOK TEKERLEK DEĞİL MEKİ ZÜREN'İN İZİ..

NOT:

Böyle balayı maceralarında zıfıf odasına girer girmez hemen kocanızın tüymemesi için kapağı kitleyip anahtarı mahrem bir yerinize saklayın... O zaman kocanız erkekse anahtarı alsın ve kapağı açsın...

4 İşte otel... Geldik... Kocam sert bir şekilde beni otele soktu... Tıpkı Charles Bronson gibi... Odamız 66 Numara... Anne, kızın Şule 66'ya bağlanıyor...

5 Odadayız.. Bana şöyle bir baktı, "Soyun!" dedi, soyundum, "yat!" dedi, yattım. Bir de baktım Orhan yok. Üç aydır otel odasında pozunu bozmadan kocamı beklemek ne kadar acı... İnsan bari bir kart atar... Galiba bu balayı burada yatar...

SEÇMECE

FIKRALAR

KOLAY MI?

ADAM zilzurna meyhaneden çıkmış, otobüse binmişti. Yer ararken arabanın hareket etmesiyle dengesini kaybedip yaşlı bir kadının kucağına oturmuştu.

- Bu ne rezalet! diye bağırdı kadın. Sizin yerinizde olsam böyle durumlara düşeceğime tabancayı şakağıma dayar, intihar ederdim!

Şarhoş güldü:

- Benim yerimde olsaydınız şakağınızı bulamazdınız ki.

NEDEN?

ZENGİN iş adamının eşi, bir gün kocasının bürosuna ilk defa geldiğinde güzel sekreteri görerek kıskanmıştı. Durup dururken kıza çattı:

- Muhakkak ki kocamla fingirdiyorsundur!

Güzel sekreter:

- Aldanıyorsunuz madam dedi.

- Neden? Sekreterlerin çoğu patronlarıyla oyalanmazlar mı?

- Hayır. Çünkü sekreterlerin çoğu güzel olduklarından, karşlarına çıkan her budalaya sizin gibi "Evet" demezler!..

FALCIDA

AKIL hastanesinden kaçtığı gibi soluğu en yakın falcıda alan deliye, yaşlı kadın sordu:

- Geleceğinizi öğrenmek istiyorsunuz değil, mi?

- Hayır, dedi hasta. Siz bana geçmişimi hatırlatın, yeter!

GEREKÇE

iŞ arayan genç kıza:

- Sizi işe almadan önce bir şey soracağım dedi, müdür. Beş yıldır çalıştığınızı söylediğiniz iş yerinden neden ayrıldınız?

Kız, cevap verdi:

- Cezamı doldurmuştum da...

BATMAMAK İÇİN

KALİFORNİA ovalarında çevrilen kovboy filmini yakından izleyen yabancı, beyazlarla kızılderiiller arasındaki amansız savaşın en soluk kesici sahnesinde:

- Ne çok oyuncunuz var, dedi rejisöre. Yalnız figüranlara ödediğiniz para bir servet olmalı!

Rejisör güldü:

- Yok canım... Hepsine para vermek, sermayeyi kediye yükleriz.

- Eee, ne yapıyorsunuz?

- Böyle vurdulu, kırdılı filmlerin son sahnesinde, silâhlara sahici mermi dolduruyoruz!..

KARANLIĞIN KURBANİ

BİR öfkeyle filmi yarıda bırakıp, soluğu sinema müdürünün yanına alan yaşlı kız:

- Yanımdaki koltukta oturan tanımadığım erkek, durmadan ellerini bacaklarımda dolaştırarak beni rahatsız ediyor, dedi. Şikâyetçiyim! Benim gibi bir kıza yapılmı mı bu?

Müdür bir yaşlı kızın yüzüne baktı, bir bacaklarına baktı:

- Biraz anlayışlı olunuz efendim, dedi. Sizin nasıl bir kız olduğunuzu karanlıkta nasıl anlarsın zavallı?

Gönderdiğiniz okul anılarından ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

YUTMAK

EDİRNE Lisesi 2 Edebiyat C sınıfında. Sanat Tarihi dersindeyiz. Öğretmenimiz Gülo Hanım, okulun biricik Sanat Tarihcisi...

Çalışkan diye bilinen, aslında ezberciden başka bir şey olmayan arkadaşımız Büyük Burun Hüsnüye, kasılarak tahtaya kalktı. Gülo Hanım, hepimizin fıtıl olduğu Hüsnüye'ye:

-Kızım, dedi, Bize Sümer Sanatı'nı anlat bakalım da, şu kitaba ellerini sürmeyen tembel arkadaşların, bari senin sayende bir şeyler öğreysinler...

Hepimiz kızın bir pot kırmasını o kadar istiyorduk ki...

Gülo hanımın derste tek ilgilendiği, en çok yakınlık gösterdiği oydu. Her şeyi nasıl da biliyor, kadının her sorduğunu nasıl da şıp diye yanıtlıyordu?...

Şu anda tek istediğimiz, bir yanlışlık yaparak rezil olması, öğretmenin gözünden düşmesiydi...

Ah, Gülo Hanım onun ezberci olduğunu bir öğrense ne kadar sevinecekti!..

Neyse, Hüsnüye, burnu havada, aranjman söylencesine derisi takır takır anlatmaya başladı:

-Sümer medeniyeti bir çok milletlere önderlik etmiştir. Bilim ve teknikte büyük gelişmelerin yanında, sanatta da ileri

bir düzeye ulaşmışlardır.

Kitaptan izliyorduk. Mübarek, ders anlatmıyor sanki kitabı okuyordu!...

Devam etti, durdu...

-Sümerliler, eski Mısır, Fenike ve Anadolu sanatlarına büyük etkide bulunmuşlardır. Yukarıdaki fotoğrafta, Sümer sanatının simgesi olan bir kral büstü.....

Sınıfta bir kahkaha koptu!.. Gülo Hanım bir Hüsnüye'ye baktı, bir sınıfa... Sonra kıpkırmızı duran Hüsnüye'ye;

-Kızım kitabı yutmak iyi, ama bırak, hiç değilse resim altlarıyla basıldığı matbaa dışarda kalsın, dedi.

Öcümüz alınmış, zavallı kızcağız avaydı yemişti. Elimizden artık çekeceği vardı!...

Avni ÇAKAR-Çorlu

ARTIK BUNALIMLARA PAYDOS

Avrupa'da tedavi olup dönen Psikonevroyis Dr.Asım Özbunalım, manyakları acıtmadan ani şokla saniyede çıldırtıyor....

Motor, direksiyon, trafik, geçim derdi, kaynana, karı zırlıtısı, su şıptırtısı, ortama uyamama, işine gelmeyen duyamama, kalabalık bunalımı, menapoz, istakoz, salam, sucuk, sosis, viraj ve kasis korkusu-BAŞ DÖNMESİ! Oksijen azlığı, ani tehlike, arkadan gelen korku, heyûla, ruh, vampir nöbeti, ahu dududu şerbeti gibi extrapsikomatik bütün arazları anında defeder. Geçirmezse ana-avrat küfrederek...

DIKKAT: Dr. Asım, süper manyaktır.

Saldırıya zifre basın!..

Ücretsiz PDF Kitap Alın: <https://tr.mtcity.org>

UFACIK tefecikti. Boyu ya bir altmış iki, ya da bir altmış beşti. Ayakkabıları da çocuk ayakkabısı kadardı. Saçlarını ortadan ayırarak arkaya tarardı. Esmer kavrukça bir yüzü vardı. Bakanlıklardan birinde çevirmen olduğu için, beylik memur giyimini hemen hiç değiştirmez, daima kravat takardı. Ünlü bir ozandı. Ama dışardan bakınca ozandan çok, genç yaşta hayat-tan usanmış, sessiz sedasız emekliliğini bekleyen bir kalem kâtibine benzerdi.

O tarihlerde Ankara'da Postane Caddesinin başında yanyana iki meyhane vardı. İkincisi tüllü perdeleri ve ufacak Amerikan barları ile daha bir lüks, daha bir içkili lokanta tipi idi.

Ankara sanatçıların hem her akşam toplandıkları yerdin bu iki meyhane. Ünlü ozan da, işinden çıkar çıkmaz doğru buraya gelir, akşamın ilk müşterisi ola-

rak pencere dibindeki masasına oturur ve bir "Bebe" rakı söylerdi. Bebe rakı, o devirdeki kırk dokuzluğun yarısı demektir... Şimdiki ölçülere göre çift double, yahut bir viski bardağı rakı...

Lokantanın sahibi, nemrut suratlı, şişman bir adamdı. Ne şakadan, ne halden ne sanattan anlardı. Adına Çelebi derlerdi. Ne çare ki hem azıcık lüks görünümlü, hem de sanatçıların kesesine uygun çok yer yoktu Ankara'da. Üstelik Çelebi, bütün o asık suratına rağmen, bir ay süreyle veresiye hesabı da kabul ederdi.

O dönemde Çelebi'nin gürültülü patırdılı, züğürt ve serseri görünüşlü genç müşterilerinden modern Türk edebiyatının en bayrak isimleri çıkacaktı ilerde. Ama bunun ne Çelebi farkındaydı, ne de o gençleri izlemeye gelen birinci şube polisleri...

Ufacak tefecik esmer yüzlü

ozan, sanat çevrelerinde çok ünlü olmakla birlikte henüz bugünkü kadar kuşakların ve kütelerin malı olmamıştı. Ne bestelenmiş şiirleri çalınıyordu radyolarda, ne de hakkında özel programlar düzenleniyordu. Bütün bunlar ölümünden sonraya rastladı.

Cumhuriyet ve demokrasi hangi hesapla bilinmez, kendi öz sanatçıların sağlıklarında pek benimseyemedi. Onları değerlendirmeyi ölümlerinden sonraya bırakmayı yeğ tuttu... Kendilerine gerek okul kitapları, gerek radyo ve televizyonlar, ölümlerinden sonra açıldı. Dürüst ve yetenekli insanlar oldukları için, sanrı ki şark kafalı yöneticiler, kendilerine sağlıklarında etkenlik kazandırmaktan çekindiler.

Çağdaşlıkla çağ dışılığın bir arada geçinmeleri zordur. Çağdışılık ağır bastı mı, çağdaş kişilere gösterilecek ilgi, ölümlerinden sonraya bırakılır.

HER akşam saat altı sularında ufacak tefecik ozan, Çelebi'nin lokantasındaki masasına oturur tül perdelerin gerisinden caddeye bakarak bebe rakısını içmeye başlardı. Tanıdıklarının paldır küldür masasına çökmelerinden de pek hoşlanmazdı. Bunu bilenler, içeri girince kendisine selâm vererek başka masalara giderlerdi.

Bazen sevdiklerinden birini davet ederdi yanına.

-Buyursana, bir rakı iç gel..

Akşam böyle başlardı.

Ama saatler ilerledikçe durum değişirdi. Bebe rakının doldurulduğu uzun bardak sonuna doğru yaklaştıkça, ozanın gözleri mahmurlaşmaya, dili peltekleşmeye başlardı.

Hatırını soranlara, ağzının içinde zor dolaşan bir dille:

-Ça va, derdi...

Paris'deki gençlik yıllarından edindiği bir alışkanlıktı bu.

-Nasılın?

-Ça va...

-Nasıl gidiyor işler?

-Ça va...

KIMSENİN perdesini açmadığı bir yalnızlığın derinliğinde, tek avuntusu akşam saatlerindeki bebe rakısıydı. Çevresinde yoğunlaşan tartışmalara pek de kulak asmadan sessiz sedasız içerdi rakısını. Canı sıkılırsa, küçücük boyu, paytak adımlarıyla içtiği içkinin hesabını imzalar ve oradan çıkarak Yenişehir'deki başka bir meyhaneye giderdi.

Bazen de gecenin geç saatlerine kadar Çelebi'nin lokantasında kalır, masasındaki yalnızlığı korumaktan vazgeçer, cumbur cemaat herkesle birlikte otururdu. Ama üç dört sözcük dışında, yine de karışmazdı tartışmalara.

Kendisini sevek övenlere, mahmurlanmış çocuğu gözlerle bakardı. Ve keyfi yerindeyse son yazdığı şiirlerden birini de okurdu.

En neşeli günü ayın birinci günüydü. O günün akşamında Çelebi'ye gelince, bebe rakıyla birlikte bir aylık veresiye hesabı da isterdi. Hesabı ödedikten sonra da otuz gün hemen her akşam imzalayıp durduğu pusulaları, hırs ve lezzetle yırtar, parparça ederdi.

Ne sakin, ne içine kapanık bir dostluğu vardı.

Bir akşam henüz kimsenin gelmediği saatlerde başbaşa oturmuşuk. Şiirden, sanattan edebiyattan konuşuyorduk. O bir yandan bebe rakısını içiyor, bir yandan da bana ozanın tanımlamasını yapıyordu, kesik, kısık, kırık cümleler, ufacak ufacak sözcüklerle.

Konuşması öyleydi.

-Herkes dünyaya, önüne oturduğu bir pencereden bakar. Biri şu pencereden, bir başkası öteki pencereden... Ozan ise dünyaya bir tek pencereden değil, damdan bakan kişidir...

"Sağ Elim" şiirini o gün bitirmişti. Galiba ilk kez de bana okumuştı. Sesi hâlâ kulaklarımda gibi:

-Sağ elim, arslan elim...

Ben de ona kendisinin dahi unuttuğu bir şiirini okumuştum. Mektup alırsın, her taraf gülüstan

Derken cenaze geçer, her taraf zindan

Mümkün olsa da insan, her zaman gülebilir.

Olmasa her neşenin sonunda hüznün.

Acısı da tatlısı da ömrümüzün Çok pahalya oturur üstümüze.

BİR akşam da birinci bebe rakıyı bitirmiş ikinciye de

içmiş, üçüncüyü söylemişti. Arada sırada başı önüne doğru düşüyordu. Yeni gelenlerden hatırları soranlara ağırlaşmış bir dille zar zor:

-Ça va... diyordu.

Kendisini çok seven günümüzün ünlü ressamlarından biri yavaşça kulağına eğilmiş:

-Çok içti.. Evine kadar götürüp yatırayım, hemen dönerim, demişti.

Sonra da:

-Artık geç oldu, gidelim ayaklarıyla, ufacak tefecik ozanı kaldırmış, koluna girerek Çelebi'den ayrılmıştı...

Bir saat geçti geçmedi, Çelebi'nin kapısı açıldı. Paytak adımlarla sallanarak bizim ozan girdi içeri ve mahmur bakışlarıyla herkesi süzdükten sonra, boş duran iskemlesine oturdu. Arkasından da dolaşan diliyle:

-Bu.. bu akşam... Çok çok içti o. Gö...götürüp yatırdım ken...kendisini... döndüm, dedi.

Ressam ozanı yatıracasına, nasıl olduysa olmuş, ozan ressamı yatırmıştı.

Ne kadar ama ne kadar gülmüşük.. Yıllarca unutamamıştık o hikâyeyi.

GENÇLİĞİNDE Paris'teyken de her akşam aynıçkili kahvede öyle içermiş. Kahvenin önündeki trafik polisi tanımış kendisini. Ve meyhaneden çıktığı zaman polis, caddenin trafiğini durdurmuş. Ufacak tefecik ozan, paytak adımlarıyla yalpalaya yalpalaya caddeyi rahat ve sakıncasız geçsin diye...

Koskoca bir Paris caddesi. Durmuş bekleyen yüzlerce arabası. Ve ortada bir kaldırımdan ötekine doğru zigzaglar çizerek yürüylen küçücük bir adam.. Her akşam tekrarlanırmış bu sahne. Fransız polislerinde bazen rastlanır böyle nükteli inceliklere.

Bizim polis ise Türk edebiyatının bu büyük ozanına gereksiz yere kızmış ve şubeye çağırarak: -Maymun suratlı iblis, diye hakaret etmişti.

Sonradan durumu, kendisi de ozan olan başbakanlık müsteşarı düzeltmişti.

Yazık ki çok genç öldü o ozan. Şimdi yapıtları okul kitaplarında dizeleri şarkılarda.. Anıları da kendisini tanımış olan dostlarının yüreklerinde.

O kendisinin hatırları soran herkese:

-Ça va, derdi.

Şimdi uzaklardan o bizlerin, hal ve hatırları sorsa, acaba aynı iyimserlikle:

-Ça va... diyebilir miyiz?

Olduğu zor bunu söyleyebilmek...

Ça va...

KUYRUKLAR KARIŞINCA...

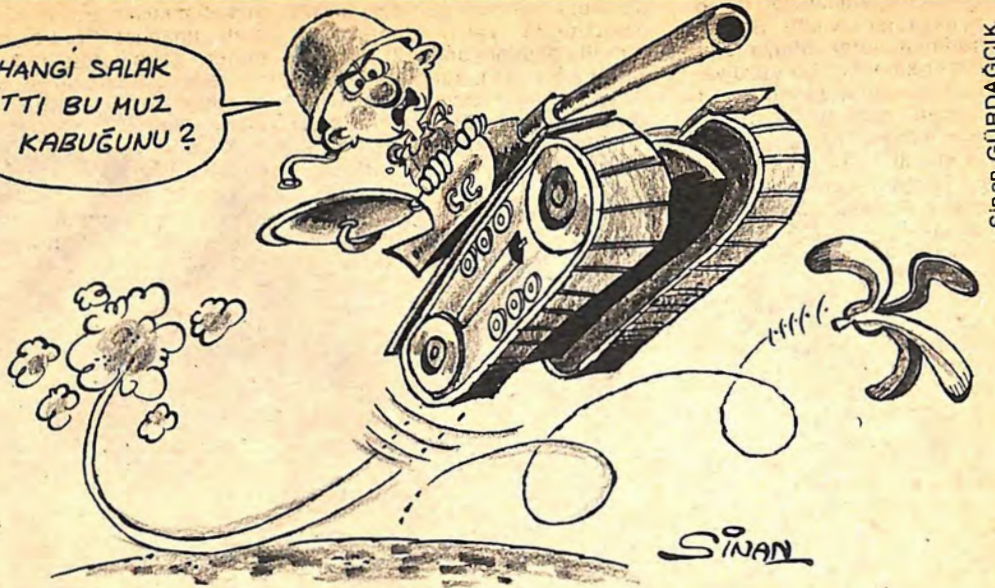
BİR KANGAL
SUCUK 75 TL.

Mücevher kolye

İbrahim ERSARAÇ

HANGİ SALAK
ATTI BU MUZ
KABUĞUNU ?

Sinan GÜRDAGCIK

MSP'li, TOPLANTIDAN KALKTIKTAN SONRA NAMAZ KILDI

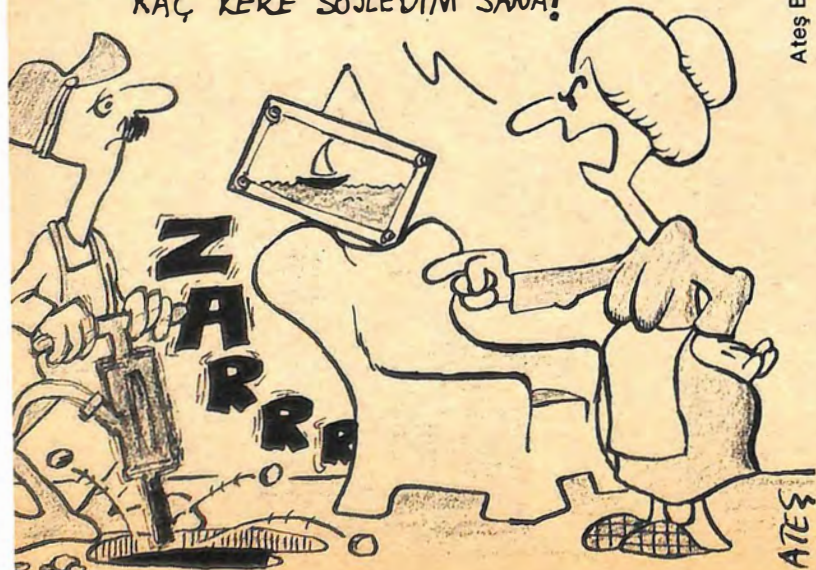
Bülent DÜZGİT

Farşaf
dolusu
kahkaha

Mahmut KARATOPRAK

EVE İŞ GETİRME DİYE
KAÇ KERE SÖYLEDİM SANA!

Ateş BENİCE

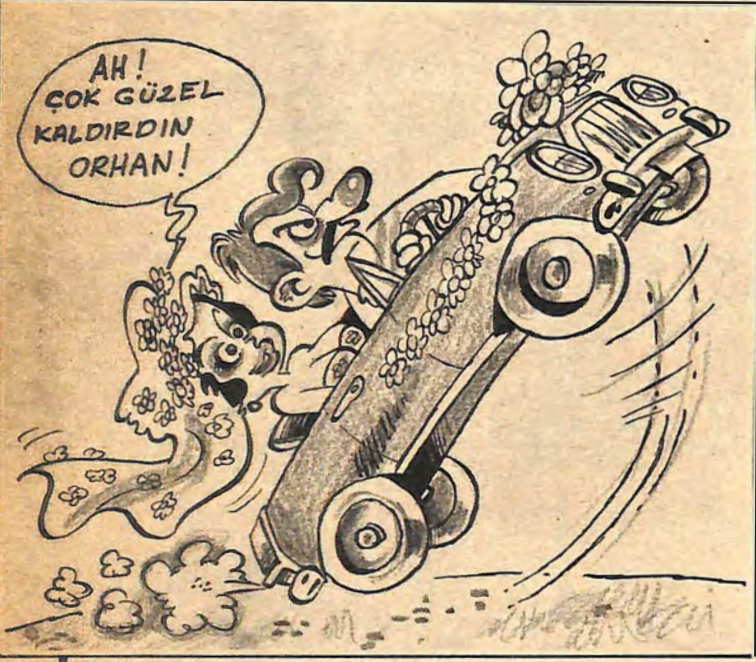
SİZ HİÇ RAHATSIZ OLMAYIN,
BEN BİR GÖMLEK ALIP GİDECEĞİM!..

Bir balayı heyecanı

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

1 Biraz önce kocam olan Orhan'la heyecan içinde arabaya binip balayına çıktık... Acaba Orhan tam bir erkek çıkacak mıydı?... Oh. Arabayı silkelemeden kaldırdığına göre...

2

Ne heyecan! Otele 350 km. var.. Orhan'ın gözü bacaklarımda... Oh, biraz da yola baksa... Hayır, hayır! Bütün yollar karısına çıkar...

3

O ne? Yolda bir otobüs bir minübüse girmiş... Kanlar Kocam şöyle bakıyor.. Deme kan tutmuyor..

Dış yardım, iç pazarı hareketlendirdi! Deprem bölgesine gönderilen yardımlar yollarını şaşırdı...

Amerikan Pazarlarında hareket var!..

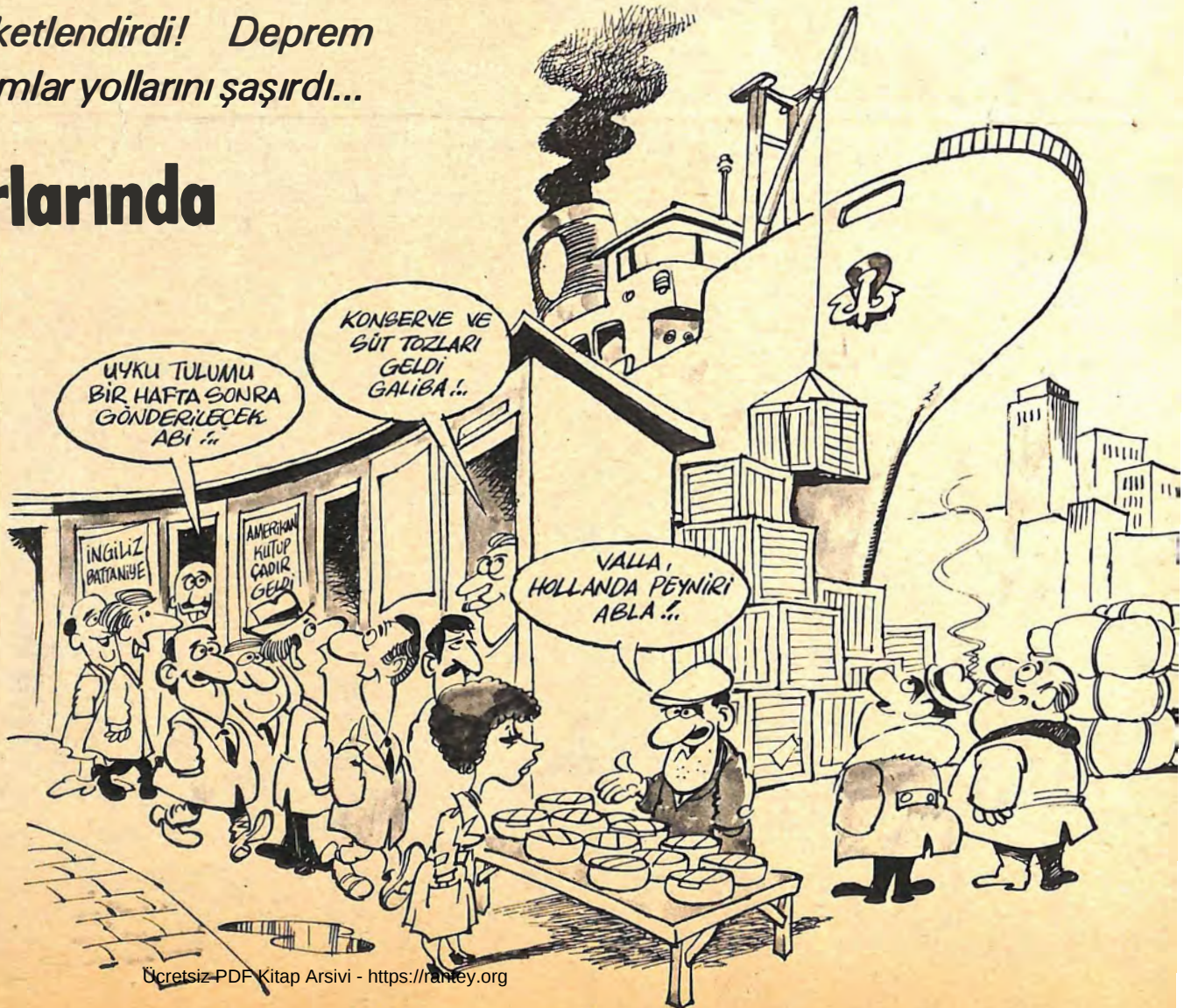
Yazan: Vedat SAYGEL

DOGU'daki depremin yankıları sürerken, afet bölgesine yardım gönderen ülke sayısında artış olmuş, hamulesini Tophane Rıhtımı'na boşaltan 6 şilepteki malzeme, yardım komitelerinin insanüstü çabasıyla muhterem İstanbulluların istifadesine sunulmuştur.

Amerikan pazarlarıyla süper marketlerin önündeki kuyrukların günden güne uzaması üzerine bir açıklama yapmak gereğini duyan "İstanbul Nire, Van Nire, Ellne Mal Geçmiş Okut Bre Derneği" peynir, yağ ve konserve gibi besin maddelerinden oluşan malların mezecilere eksiksiz dağıtıldığını, kamp çadırıyla çeşitli giyim eşyasının ise Amerikan pazarlarında satıldığını belirterek, kuyrukların dağılmasını istemiş, "Beklemenize gerek yok, adınızı yazdırın, siparişlerinizi evinize gönderelim," demiştir.

Ankara ve İzmir gibi diğer büyük kentlerin de, dört gözle yardım malzemesi beklediklerini sözlerine ekleyen hamiyetli dernek başkanı, onların ihtiyaçları için de 14 kamyon yardım malzemesinin pazarlara ulaştırılmakta olduğunu, çoğunun daha şimdiden yerini bulduğunu açıklayarak, ilgililerin kamyon temininde yardımcı olmadıklarından yakınmıştır.

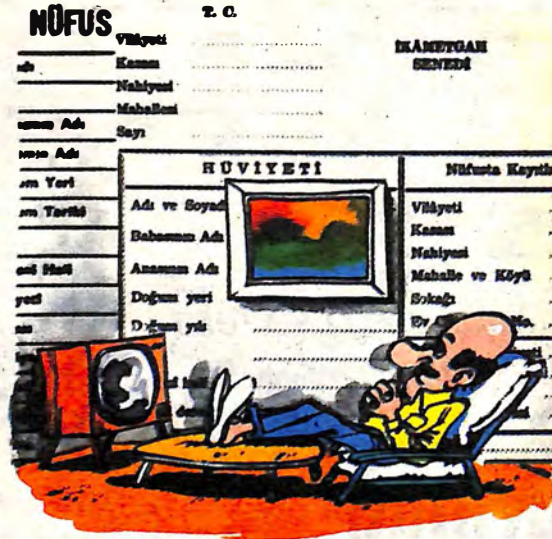
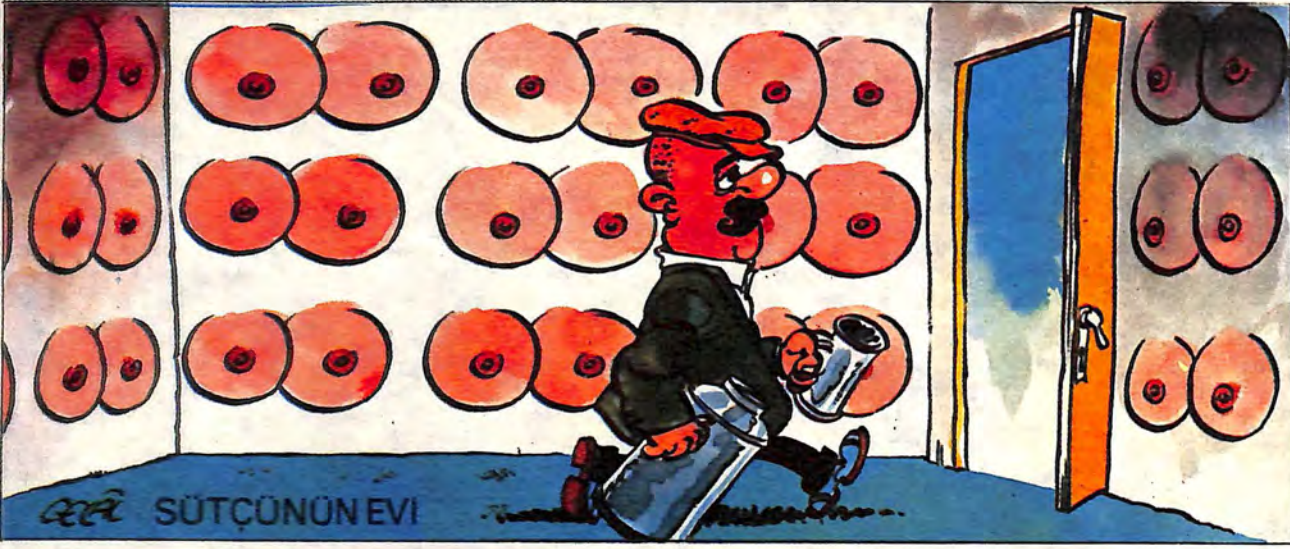
Alınan haberlere göre, son parti malzemeyi getiren gemiler en geç bir haftaya kadar limanlarımızda olacak, Ankara, İstanbul, İzmir halkı kitlığı duyulan malları işportalarda bile bulacaktır.

Bu yılın duvar kağıtları, bayağı alengirli...

Seçiminizi mesleğinize, tipinize,
yaşınıza ve de kaşınıza göre yapınız

Çizen: Celâl KANDEMIROĞLU

BU ADAM KİMDİR?

Cevap: ÇAYKOVSKI

Liz, artist koleksiyonunu tamamladı, donanmaya çengel attı...

YILDIZ koleksiyonunu Richard Burton'la tamamlayan Kızgın Damdaki Dişli Kedi Elizabeth Taylor, eski bir denizci olan Carter'in başkanlık seçimini kazanıp Beyaz Saray'a girmesinden sonra, kansız bir darbeye ülke yönetimini ele geçirmeye karar vermiş, donanmanın eski kumandanıyla evlenerek muradına ermiştir.

Kiliseden çıkarken çevresini saran gazetecilere "Çok mutluyum," diyen Liz "Bu sizin son evliliğiniz mi olacak?" sorusunu şöyle cevaplandırmıştır. "Önceden kimse kesin bir şey diyemez. Benim gibi bir kadın, her gün aynı erkeği yiyemez. Çağımızın erkekleri çabuk tükeniyor. Amacım, yedinci kocamla daha uzun ömürlü bir evlilik yapmaktır. Önceki kocamla bağlanıp kalmadığım Kara ve Hava Komutanlarını da listeme katmaktır."

Bir Yıldız Tanıtıyoruz

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: ÖZTÜR KALENDER

BEN SAÇSIZ YANI TAG -
SİZ KRALİÇE ŞÜKRAN MORAY
HALBUKİM BİLSENİZ BIZZAT KENDİM.
OOOH!.. ŞÖMİNE DE NE YAKICI... HAYA-
TIM BİR FOTOROMANDIR ABİCİM!..
BURDA SİZE SANAT ŞEYİMİ
GÖSTERİRKEN BAHUSUS
MAZİ NE KADAR
ACIYDI...

"Bir zamanlar ben de Localarda
yıldızlık hayalleri
kurardım..."

HADI
ANTEĞA
KADAR ACELE
BENİM OL...

HAYIR... BAK,
FİLİMDEKİ KIZ DA
OLMADI...

BİZE
DE...

"Babam bozacı, anam çemâşirciydi... Hah...
Halbukim o sırada bizim mahallede mesut
tesadüf olarak "Bozacının Kızı" filmi çekile-
cek ve rejişör Utker imamoğlu beni..."

HAYIR OLAMAZ
KIZA BAK FISTIK...
YARIN GEL HEMEN
İKİ PILAV
ATALIM...

AY SANAT UĞ-
RUNA NE İSTER-
SEN YAPARIM.
ŞİMDİ BEN YIL-
DIZ MI OLDUM?

OLMAZ!..
ŞÜKRAN,
ÖRF VE ADETE
RE UYMAZ.
YAVRUM
CANIM.

"Hayir artık Yeşilçam bana
acılacaktır..."

AYVA GİBİ
KIZSIN... AL ŞU
İKİ BİNİ... YÜZ FİLM
İÇİN SALAM FİLMİ
BAĞLANDIN...

AAA!..
BAKALIM
SEYİRCİLERİME
SORAYIM...

"VE ARTIK BEN SİTARDIM... AĞLAYA-
CAK, YERLERDE SÜRÜNECEK VE
SEYİRCİLERİMİ ŞAKIR ŞAKIR
AĞLATACAKTIM..."

AĞLA KIZIM
AĞLA...
HEM AĞLA HEM
ESARBİNİ BAĞLA

MEHMET GİTTİ
SEFERE ANNE.
YAVRUM, YOKO-
MILKSİZ BÜYÜ-
YOR...

"Benim kanunlarım
vardı..."

ŞÜKRAN
YATMAZ

ŞÜKRAN
BARA DÜŞMEZ...

ŞÜKRAN
DARA DÜŞMEZ...

Şükran öpmez ama
bir filminden 250.000
götürür..

"Ve ben tam 15 yıl
dumenden inledim.."

"Fakat hep O'nun kollarında
onun traslarını dinledim..."

ON MİLYONA HAN AL...
BEŞ MİLYONA İKİ KAT.
HADI ŞİMDİ UFAK
UFAK YAT...

AMA
MITAT
TATLI!

FAKAT BİLAKİS CANIM VELİNİMETLERİM
AYAKLARININ SUYUNU İÇTİĞİM ENAYİ
SEYİRCİLERİM. SİZ OLMASAYDI-
NIZ ŞÜKRAN MORAY OLUR MUY-
DU? O BİÇİM YOLUNU BULUR MUYDU?

SANATA
BAK NE
KADIN!

GENE
BİZİM MAN
GİRLARİ
ARAKLADIN

OLDÜR
BENİ
ŞÜKRAN!

Demek ki en büyük
star mahalleden
çıkıyor... Yerli
filmcilik de haptı
yatar...